

Stjórnartíðindi

1906 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Galli á bls. 61.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1906.

Regeringstidende

for

Island

for

1906.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1906.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1906.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Island 1906.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	30. jan.	Opið brjef, er kunngjörir ríkistöku Frederiks konungs hins Áttunda.....	2— 3.
2	31. jan.	Auglýsing um fangamark konungs.....	4— 5.
3	1. apríl.	Reglugjörð fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.....	6—17.
4	18. apríl.	Auglýsing um uppgjöf saka í tilefni af ríkistöku Hans hátignar Frederiks konungs hins Áttunda.....	18—19.
5	8. maí.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	20—21.
6	15. maí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.....	22—23.
7	5. júlí.	Auglýsing um staðfesting á breyting á reglugjörð fyrir Íslandsbanka frá 25. nóvbr. 1903.....	24—25.
8	7. júlí.	Reglugjörð fyrir Íslandsbanka um útgáfu bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum 10. nóv. 1905.....	26—35.
9	28. júlí.	Auglýsing um leyfi fyrir hlutafjelagið »Hið stóra norræna ritsímaffjelag« til að stofna og starfrækja neðansjávarritsíma milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands.....	36—43.
10	31. júlí.	Auglýsing um, að út sje gefin endurskoðuð skipulagsskrá fyrir Ræktunarsjóð Íslands.....	44—47.
11	31. júlí.	Reglugjörð fyrir Ræktunarsjóð Íslands.....	48—53.
12	31. júlí.	Auglýsing um, að út sje gefin skipulagsskrá fyrir Fiskiveiðasjóð Íslands.....	54—57.
13	31. júlí.	Reglugjörð fyrir Fiskiveiðasjóð Íslands.....	58—61.
14	10. septbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	62—63.
15	13. septbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.....	64—65.
16	18. nóvbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	66—67.
17	21. nóvbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.....	68—69.
18	11. desbr.	Tilskipun um breyting á 9. grein í tilskipun 20. janúar 1899 um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.....	70—75.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1906.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	30. Jan.	Aabent Brev, hvorved Kong Frederik den Ottendes Tronbestigelse kundgøres	2— 3.
2	31. Jan.	Bekendtgørelse om det Kongelige Navnetræk	4— 5.
3	1. April.	Reglement for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af 20de Oktober 1905	6—17.
4	18. April.	Bekendtgørelse om Eftergivelse af Straffe i Anledning af Hans Majestæt Kong Frederik den Ottendes Tronbestigelse	18—19.
5	8. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	20—21.
6	15. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	22—23.
7	5. Juli.	Kundgørelse angaaende Stadfæstelse paa Forandring i Statutter for Islands Bank af 25. November 1903	24—25.
8	7. Juli.	Reglement for Islands Bank angaaende Udgivelse af Bankobligationer i Henhold til Lov af 10. November 1906 ...	26—35.
9	28. Juli.	Bekendtgørelse om Koncession for Aktieselskabet »Det store nordiske Telegrafskab« paa Anlæg og Drift af et under søisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island	36—43.
10	31. Juli.	Bekendtgørelse om, at der er udgaaet en revideret Fundats for Islands Dyrkningsfond	44—47.
11	31. Juli.	Reglement for Islands Dyrkningsfond	48—53.
12	31. Juli.	Bekendtgørelse om, at der er udgaaet en Fundats for Islands Fiskerifond	54—57.
13	31. Juli.	Reglement for Islands Fiskerifond	58—61.
14	10. Septbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	62—63.
15	13. Septbr.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	64—65.
16	18. Novbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	66—67.
17	21. Novbr.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	68—69.
18	11. Decbr.	Anordning indeholdende en forandret Affattelse af Artikel 9 i Anordning af 20. Januar 1899 angaaende internationale Søvejs-Reglers Anvendelse af islandske Skibe	70—75.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
30.
janúar.

Opið brjef

er

kunngjörir ríkistöku Frederiks konungs hins Áttunda.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur
konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Faðir Vor ástkær, *Christian konungur hinn Níundi* var í
gær snögglega, en með rólegu og hægu andláti kallaður heim til feðra sinna,
og höfum Vjer síðan lögum samkvæmt tekið konungdóm.

Þar sem Vjer þannig verðum við þessari háleitu og ábyrgðarmiklu
köllun, er hinn almáttugi hefur útvalið Oss til, er það Vor fasta fyrirætlun
að halda óbifanlega við stjórnarskipun og lög lands Vora og láta alla þjóð
Vora njóta rjettar og rjettlætis. Ef þjóðin vill treysta konungi sínum eins
og Vjer treystum þjóð Vorri, þá mun guð auðsýna oss í sameiningu náð
sína og blessun.

Það er vilji Vor, að öll opinber störf haldi óhindrað áfram, og að
embættismenn þeir, er faðir Vor ástkær hefur skipað, haldi áfram að gegna
embættisstörfum sínum fyrstum sinn samkvæmt eiði þeim, er þeir hafa
honum unnið.

Gefið í höll Vorri Amalínborg, 30. janúar 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Aabent Brev,

hvorved

Kong Frederik den Ottendes Tronbestigelse kundgøres.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til
Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn,
Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Vor højtelskede Fader, *Kong Christian den Niende* er i Gaar ved en hastig men rolig og stille Død kaldet hjem til Sine Fædre, og Vi have derefter besteget Tronen i Overensstemmelse med Loven.

Idet Vi saaledes overtage det høje og ansvarsfulde Kald, hvortil den Almægtige har udset Os, er det Vor faste Beslutning urokkelig at holde Vort Lands Forfatning og Love og at yde Ret og Retfærdighed til hele Vort Folk. Naar Folket vil have den samme Tillid til sin Konge, som Vi have til Vort Folk, da vil Gud skænke os sin Naade og Velsignelse tilsammen.

Det er Vor Villie, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandsede Gang, og at de af Vor højtelskede Fader udnævnte Embedsmænd indtil videre skulle vedblive deres Bestillinger under den af dem aflagte Ed.

Givet paa Vort Slot Amalienborg, den 30. Januar 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 1.
30.
Januar.

Nr. 2.
31.
janúar.

Auglýsing

um

fangamark konungs.

Hans Hátign konungurinn hefur með allrahæstum úrskurði í dag, samkvæmt þegnlegum tillögum ráðaneytisforsetans, allramildilegast fallizt á, að fangamark konungs skuli allsstaðar, þar sem þörf er á að nota það, vera gjört eins og eptirfarandi mynd sýnir :

Þetta birtist hjer með til leiðbeiningar fyrir alla þá, er hlut eiga að máli.

Í ráðaneytisforsæti, 31. janúar 1906.

J. C. Christensen.

Feddersen.

Bekendtgørelse

Nr. 2.
31.
Januar.

om

det Kongelige Navnetræk.

Hans Majestæt Kongen har paa Konsejlspræsidiets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling ved Allerhøjeste Resolution af i Dag allernaadigst bifaldet, at det Kongelige Navnetræk i alle Tilfælde, hvor der er Brug for samme, vil være at udføre efter nedenstaaende Tegning:

Dette bekendtgøres herved til Efterretning for alle vedkommende.

Konsejlspræsidiets, den 31. Januar 1906.

J. C. Christensen.

Feddersen.

Nr. 3.

1.
apríl.

Reglugjörð

fyrir

veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum
flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27,
20. október 1905.

1. gr.

Tilgangur veðdeildarinnar er að veita lán um langt árabíl og með vægum vaxtakjörum gegn veði í fasteignum, svo og gegn veði í eignum og tekjum bæjar-sýslu- og sveitarfjelaga.

2. gr.

Tryggingarfje veðdeildarinnar leggur landsbankinn til, og skal það aldrei nema minni upphæð en $\frac{1}{6}$ af verðhæð útgefinna bankavaxtabrjefa þeirra, er óinnleyst eru á hverjum tíma. Tryggingarfjeð skal vera að helmingi í ríkisskuldabrfefum og að helmingi í bankavaxtabrfefum, sem útgefin eru samkvæmt lögum 12. jan. 1900 og 25. sept. 1902, og miðast upphæð tryggingarfjárins við gangverð verðbrjefa þessara. Landstjórnin varðveitir tryggingarfjeð, en vextir af því renna í landsbankann.

3. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarinnar. Sýni reikningsskilin tekjuhalla deildinni á hendur, skal hann greiddur úr varasjóði. Fje varasjóðs má að eins verja til að kaupa fyrir trygg verðbrjef, sem auðvelt er að koma í peninga.

4. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabrfef, sem hljóða á handhafa (bankavaxtabrfef), en má nafnskrá í deildinni og verða þau kölluð 2. flokkur (sería) bankavaxtabrjefa hennar. Öll upphæð þeirra má eigi fara fram úr 3 miljónum króna, og að öðru leyti er upphæð þeirra bundin við upphæð tryggingarfjárins samkvæmt 2 grein; eigi mega heldur nokkru sinni vera í veltu bankavaxtabrfef, er nemi meiru en veðskuldabrfef þau, er veðdeildin á.

5. gr.

Upphæð bankavaxtabrfefanna skal talin í gjaldgengum peningum, og skulu brjefin samin bæði á íslenzku og dönsku eptir fyrirmynd, er stjórnin fyrirskipar, en ráðherrann,

Nr. 3. Reglugjörð 1. apríl fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.

Oversættelse.

Reglement

for

Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af
en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af
20de Oktober 1905.

Nr. 3.

1.
April.

§ 1.

Hypotekafdelingens Bestemmelse er at aabne Adgang til Laan mod Pant i fast Ejendom for et længere Tidsrum og med billige Rentevilkaar, samt mod Sikkerhed i By-, Syssel- og Repskommuners Ejendele og Indtægter.

§ 2.

Hypotekafdelingens Garantifond tilskydes af Landsbanken og skal aldrig udgøre mindre end $\frac{1}{6}$ af de til enhver Tid udstedte og ikke indløste Bankobligationers Beløb. Garantifonden skal anbringes med Halvdelen i Statsobligationer og med Halvdelen i Bankobligationer udstedte i Henhold til Lov 12te Januar 1900 og Lov 25de Septbr. 1902, og dens Størrelse beregnes efter deres Kurs. Garantifonden forbliver i Regeringens Værge, men Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 3.

Det Overskud, som Hypotekafdelingens aarlige Opgørelse maatte udvise, henlægges til Reservefonden. Udviser Opgørelsen Tab for Afdelingen, dækkes dette af Reservefonden. Dennes Midler maa kun anbringes i solide og let realisable Pengeeffekter.

§ 4.

Hypotekafdelingen udsteder Obligationer, der lyde paa Ihændehaveren (Bankobligationer), men kunne noteres paa Navn hos Afdelingen; Obligationerne blive at benævne 2. Serie af Hypotekafdelingens Bankobligationer. Deres samlede Beløb maa ikke overstige 3 Millioner Kroner, og iøvrigt er deres Beløb afhængigt af den i § 2 omhandlede Garantifond; ej heller maa der til nogen Tid cirkulere et større Beløb af Bankobligationer end det Beløb af Panteobligationer, som Hypotekafdelingen ejer.

§ 5.

Bankobligationerne skulle lyde paa gangbar Mønt og affattes efter den af Regeringen anordnede Formular med saavel islandsk som dansk Tekst, samt underskrives

Nr. 3. Reglement af 1. April for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905.

Nr. 3. og stjórn landsbankans rita undir þau. Í bankavaxtabrjefunum skal vera útdráttur úr reglugjörð þessari, bæði á íslenzku og dönsku. Upphæðir þeirra skulu vera 1000, 500 og 100 kr. og skal hver flokkur hafa sjerstakt bókstafseinkenni og hvert vaxtabrjef vera tölu-sett. Ásamt bankavaxtabrjefunum skal afhenda stofna (talons) með vaxtamiðum til 20 ára að minnsta kosti, og þegar hinn síðasti þeirra er fallinn í gjalddaga og innleystur, skal gefa út nýjan stofn með vaxtamiðum jafnframt og hinum eldra stofni er skilað aptur.

1.
apríl.

6. gr.

Af bankavaxtabrjefunum skal á ári hverju svara í vöxtu $4\frac{1}{2}\%$, er greiðist tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí með helming upphæðar í hvert skipti gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir við landsbankann í Reykjavík og við hinn danska »Landmandsbank, Hypothek- og Vexelbank« í Kaupmannahöfn, þó er bankastjórninni heimilt að kveða svo á, að þeir verði innleystir við einhvern annan hinna stærri banka í Kaupmannahöfn og skal hún þá auglýsa það með 3 mánaða fyrirvara í blöðum þeim, sem nefnd eru í 16. gr. Sömu leiðis skulu þeir gjaldgengir til lúkningar sköttum og öðrum gjöldum til landssjóðs, og skal gjaldheimtumaður innleysa þá, ef hann hefur fyrir hendi peninga, er greiðast eiga í landssjóð.

7. gr.

Þje veðdeildarinnar má lána gegn veði í jarðeignum og húseignum með lóð í kaupstöðum og verzlunarstöðum, en gegn veði í húseignum því að eins, að þær sjeu váttryggðar í váttryggingarstofnun, er bankastjórnin telur góða og gilda. Eigi má lána nema gegn fyrsta veðrjetti. Lánsupphæðin má ekki fara fram úr helmingi af virðingarverði fasteignarinnar. Þegar veðdeildin tekur jarðir að veði, má virða jarðarhúsin með eigninni, og gjörist þess eigi þörf að þau sjeu váttryggð, ef verð þeirra nemur eigi $\frac{1}{4}$ af virðingarverði jarðarinnar. Öll önnur hús skal virða sjerstaklega og váttryggja, ef verð þeirra á að koma til greina við lánveitingar gegn veði í eigninni.

8. gr.

Eignir þær, er veðdeildin tekur að veði, skulu tveir óvilhallir menn dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra, þeir er nauðsynlega þekkingu hafa á slíku, virða á kostnað lánþega. Þó getur stjórn landsbankans, þegar henni eptir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem þær eptir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölum, og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargjörðunum skal eignunum ýtarlega og greinilega lýst. Sje það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kvígildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Ennfremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sje varið og önnur sjerstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem ofna, járneldstór o. fl., efni það, er byggingarnar eru byggðar úr, og að svo miklu leyti sem unnt er, gæði þess og ennfremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum

Nr. 3. Reglugjörð 1. apríl fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.

af Ministeren og Landsbankens Bestyrelse. I Bankobligationerne optages et Uddrag af Nr. 3. nærværende Reglement i saavel islandsk som dansk Tekst. De udfærdiges i Summer paa 1,000 Kr., 500 Kr. og 100 Kr., hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og hver Obligation forsynes med Løbenummer. Med Obligationerne udleveres Talons med Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste er forfalden og indleveret, erholdes ny Talon og Renteanvisninger imod den ældre Talons Tilbagelevering. 1. April.

§ 6.

Af Bankobligationerne svares i aarlig Rente $4\frac{1}{2}$ pCt., der erlægges i to Terminer, den 2den Januar og 1ste Juli med Halvdelen i hver Termin mod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Forfaldne Renteanvisninger indfries ved Landsbanken i Reykjavik og den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank i Kjøbenhavn, dog at det ved en Bekendtgørelse fra Bankbestyrelsen med 3 Maaneders Varsel i de i § 16 nævnte Aviser kan bestemmes, at Indfrielsen sker ved en anden af de større Banker i Kjøbenhavn. De skulle derhos til Betaling af Skatter og andre Afgifter til Landskassen modtages af dennes Oppebørselsbetjente, der ogsaa skulle indløse dem, for saa vidt de have Penge mellem Hænder, som skulle indbetales i Landskassen.

§ 7.

Hypotekafdelingens Midler udlaanes imod Pant i Jordejendomme og i Husejendomme i Købstæder og Handelssteder med tilhørende Grund, imod Pant i Huse dog kun, for saa vidt de ere brandforsikrede i en af Bankbestyrelsen som betryggende anerkendt Brandforsikring. Udlaan maa kun finde Sted paa 1ste Prioritet. Den udlaante Sum maa ikke overstige Halvdelen af den faste Ejendoms Vurderingsværdi. Naar Hypotekafdelingen modtager Jordejendomme til Pant, kan Jordens Bygninger vurderes under eet med Ejendommen, og uden at de behøve at være brandforsikrede, saafremt deres Værdi ikke overskrider $\frac{1}{4}$ Del af Jordens Vurderingssum. Alle andre Bygninger skulle vurderes særskilt og være brandforsikrede, hvis deres Værdi skal tages i Betragtning ved Udlaan mod Pant i Ejendommen.

§ 8.

De Ejendomme, som Hypotekafdelingen modtager som Pant, skulle paa Laantagerens Bekostning vurderes af 2 uvillige af Retten eller vedkommende Politimester udmeldte Mænd, der ere i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab. Dog kan Landsbankens Bestyrelse, naar den af særlige Grunde finder Anledning dertil, selv udnævne Vurderingsmændene. Ejendommene bør ansættes til den Værdi, som de efter Vurderingsmændenes bedste Skønnende have i Handel og Vandel, og vurderes med de paa samme hvilende Byrder af Skatter og Afgifter. I Forretningerne bør Ejendommene fuldstændig og nøjagtig beskrives. Er det en Jordejendom, bør dens Dyrhed, Antallet af de faste Kvilder, Størrelsen af de jorddrotlige Afgifter, dens mulige Herligheder samt de den paahvilende Servituter anføres. Endvidere skal det fornødne angives angaaende Jordens hele Beskaffenhed og Kulturtilstand, de til Jorden hørende Bygningers Vedligeholdelsestilstand, og de andre særegne Omstændigheder, som maa have Indflydelse paa dens Værdi, saasom om den er udsat for Beskadigelse ved Oversvømmelse, Jordskred, Sandflugt og deslige. Ved Vurderingen af Husejendomme bør hver enkelt Bygning nøjagtig beskrives med Angivelse af dens Dimensioner, Antallet af de i samme indrettede Værelser, dens mur- og nagelfaste Appertinentier, saasom Kakkelovne, Komfur m. v., det Materiale, hvoraf Bygningerne ere opførte og saa vidt muligt dettes Kvalitet, samt endvidere Bygningernes Alder og

Nr. 3. Reglement af 1. April for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905.

Nr. 3. skal í virðingargjörðinni tekið fram, hve stór lóð sú sje, er húseigninni fylgir, og hvernig
 1. ásigkomulag hennar sje.
 april.

Hafi hinn núverandi eigandi fengið eignina að kaupum, skal kaupverðs hennar getið

9. gr.

Þyki bankastjórninni þess þörf, getur hún krafizt þess, að sýslunefndir segi álit sitt um verð fasteigna í sýslufjelaginu, svo og að bæjarfógetar og hreppstjórar fyrir hæfilega þóknun, er landstjórnin ákveður og veðdeildin borgar, hafi eptirlit með eignum þeim, sem í kaupstaðnum eða hreppnum eru veðsettar veðdeildinni.

10. gr.

Lán þau, er veðdeildin veitir, skulu standa á hundruðum, og er henni heimilt að greiða þau hvort hún vill heldur í peningum eða með bankavaxtabrjefum eptir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefir þá rjett til að heimta, að bankastjórnin ókeypis annist um að koma bankavaxtabrjefunum í gjaldgenga peninga, gegn því að hann greiði útlagðan kostnað, er af því leiðir. Veðdeildin getur þá selt brjefin eins og þau bezt ganga, eða tekið þau eptir gangverði.

11. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildinni, verða menn að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

- Útvega virðingargjörð samkvæmt því sem segir í 8. gr.
- Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmálabókunum um, hvort nokkur veðskuld eða önnur eignarbönd liggja á eigninni og hver þau sjeu, svo að það sjáist að þau sjeu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrjetti.
- Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sje það eigi unnt, þá vottorð hans um, að eignin sje vitanlega hans eign.
- Sje um sveitarlán að ræða, skal leggja fram samþykki hlutaðeigandi stjórnarvalda til lántökunnar, og skýrslu um efnahag sveitarfjelagsins (fjárhagsreikning).

12. gr.

Lánnum þeim, er veðdeildin veitir, má hún eigi segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, er hann hefur undir gengizt. En ef ákvæðisgjöld hans eigi eru greidd á rjettum gjalddaga, eða ef veðið gengur svo úr sjer, að það er eigi lengur fulltryggjandi eptir því, sem ákveðið er, eða haldi skuldunautur ekki váttryggðum húseignum, sem áskilið er að váttryggðar sjeu (sbr. 7. gr.), eða falli á veðið eptirstöðvar af sköttum eður afgjöldum, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, er bankastjórninni heimilt að telja ptirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga þegar í stað án uppsagnar.

e

13. gr.

Verði eigendaskipti að eign, er veðsett er veðdeildinni, er henni heimilt að heimta lánið borgað aptur að öllu eða nokkru leyti.

Vilji hinn nýi eigandi taka að sjer lánið, skal hann þegar í stað tilkynna banka-
 stjórninni eigendaskiptin og innan eins árs senda henni vottorð hlutaðeigandi sýslumanns
 Nr. 3. Reglugjörð 1. apríl fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgafu á nýjum flokki (seriu)
 bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.

Vedligeholdelsestilstand. Endelig bør Forretningen indeholde Oplysning om den Husejendommen følgende Grunds Størrelse og Beskaffenhed. **Nr. 3.**

Er Ejendommen af den nuværende Ejer erhvervet ved Køb, bør Salgsprisen angives.

1.
April.

§ 9.

Naar Bankens Bestyrelse finder Anledning dertil, kan den forlange, at Sysselforstanderskaberne skulle afgive deres Erklæring om Værdien af Ejendomme indenfor Sysselkommunen, saavel som at Byfogder og Repstyrere for en passende af Regeringen fastsat Godtgørelse, der betales af Hypotekafdelingen, skulle føre Opsyn med de i vedkommende Købstad eller Rep beliggende til Afdelingen pantsatte Ejendomme.

§ 10.

De Laan, som Hypotekafdelingen bevilger, og som skulle være delelige med 100, kan den efter eget Valg udbetale enten i rede Penge eller i Bankobligationer efter disses paalydende Beløb, men i sidste Fald har Laantageren Ret til at forlange, at Bankbestyrelsen uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger besørger Obligationerne omsatte i rede Penge. Hypotekafdelingen kan da sælge Obligationerne til den højeste Pris, som de kan udbringes til, eller overtage dem efter Kurs.

§ 11.

For at Laan kan erholdes i Hypotekafdelingen, er det en Betingelse, at der tilvejebringes:

- a. En Vurderingsforretning som i § 8 anført;
- b. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med Skøde- og Panteprotokollerne om, hvorvidt nogen Pantebehæftelse eller anden Ejendomsindskrænkning hviler paa Ejendommen, samt hvilke disse ere, saa at det ses at de ikke ere til Hinder for, at Hypotekafdelingen erholder 1ste Prioritet i Ejendommen;
- c. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med hans Embedsbøger om, at den paagældende har tinglæst Adkomst til Ejendommen, eller hvis dette ikke er muligt, da hans Bevidnelse af, at Ejendommen vitterlig er den paagældendes Ejendom.
- d. For saa vidt der er Tale om Laan til Kommuner, skal vedkommende Øvrigheders Samtykke til Laanets Optagelse præsteres samt en Beretning om Kommunens Status.

§ 12.

De af Hypotekafdelingen tilstaaede Laan ere uopsigelige fra Afdelingens Side, saalænge vedkommende Laantager i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser. Betales derimod ikke de pligtige Terminsydelser til rette Forfaldsdag, eller forringes Pantet saaledes, at det ikke længer afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlader Skyldneren at holde brandforsikrede de Bygninger (jfr. § 7), hvis Brandforsikring er bleven betinget, eller paadrages Pantet Restancer af Skatter eller Afgifter, der ere fortrinsberettigede i Ejendommen forud for Afdelingens Fordring, er Bankbestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opsigelse.

§ 13.

Naar en til Hypotekafdelingen pantsat Ejendom skifter Ejer, er Hypotekafdelingen berettiget til helt eller delvis at forlange Laanet tilbagebetalt.

Saafernt den nye Ejer ønsker at indtræde i Laanet, bør han uopholdelig indberette Ejerskiftet til Bankbestyrelsen og derefter inden 1 Aar indsende en Attest fra **Nr. 3.** Reglement af 1. April for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905.

Nr. 3. eða bæjarfógeta um, að hann sje orðinn eigandi að veðinu, og jafnframt senda yfirlýsingu undirritaða í votta viðurvist um, að hann taki að sjer lánið með öllum þeim skuldbindingum, er því eru samfara. Að öðrum kosti er lánið þegar í stað fallið í gjalddaga án frekari uppsagnar.

1.
apríl.

14. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu 1. október ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Sjerhvert lán sem veitt er á öðrum tíma árs en nefndum gjalddaga, skal teljast veitt á næst undanförunum gjalddaga, en á næsta gjalddaga eptir skal bæta lánþega upp vexti og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs fyrir tímabilið frá næsta gjalddaga á undan til þess dags, er lánið var útborgað. Tillagið til stjórnarkostnaðar og varasjóðs er $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upphæð lánsins, eins og hún er fyrir hvern gjalddaga, vextirnir eru $4\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af höfuðstól þeim, sem í láni er á hverjum tíma, og afborgunin má eigi nema minna en svo, að láninu sje lokið á 50 árum, sje veðið jarðeign, á 35 árum, sje veðið steinhús eða steinsteypuhús, á 25 árum, sje veðið timburhús, og á 15 árum, sje veðið torfhús. Sje lánið bæjar-sýslu-eða sveitarlán, skal því lokið á eigi lengri tíma en 40 árum.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standi á hundrað krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslur þessar má hann lúka með bankavaxtabrjefum deildarinnar eptir ákvæðis-verði þeirra. Lögmætar skulu greiðslur þessar teljast, sjeu þær komnar til veðdeildarinnar fyrir 15. október.

15. gr.

Sjerhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. nóvember borgað árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvöxtu af nefndum gjöldum greiða 1 af hundraði fyrir hvern mánuð frá gjalddaga til borgunardags, og skal þá sá mánuður, sem komið er fram í, teljast sem heill.

16. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa bankavaxtabrjef þau, er veðdeildin hefur gefið út, eptir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður ráðherrann til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefur fram farið, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara tölurnar á skuldabryfum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Auglýsinguna skal birta þrisvar í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabrjef í stærri stíl, en hjer segir.

17. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabrjefa þeirra, er innleysa skal, geta gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og greiðast engir vextir af höfuðstólnum upp frá því. Útborgunin fer fram á þeim stöðum, sem nefndir eru í 6. gr.

18. gr.

Höfuðstóll og vaxtafje, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð veðdeildarinnar, sje þess ekki vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

Nr. 3. Reglugjörð 1. apríl fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgáfu á nýjum flokki (serín) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.

vedkommende Sysselmand eller Byfoged om, at han er blevet Ejer af Pantet, samt en i Vitterlighedsvidners Overværelse underskreven Erklæring om, at han overtager Laanet med alle de dertil knyttede Forpligtelser. I modsat Fald er Laanet straks forfaldet til Betaling uden videre Opsigelse.

Nr. 3.
1.
April.

§ 14.

Hypotekafdelingens Debitorer skulle den 1ste Oktober aarlig erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservefonden med et samlet Beløb, der er lige stort i hver Betalingstermin. Ethvert Laan, som stiftes udenfor bemeldte Betalingstermin, betragtes som stiftet i den næstforudgaaende Termin, men i den næstpaafølgende Betalingstermin godtgøres Laantageren Rente og Bidrag til Administrationen og Reservefonden for Tidsrummet fra den førstnævnte Termin til Laanets Udbetalingsdag. Bidraget til Administrationen og Reservefonden er $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af Laanets inden hver Termin tilbageværende Beløb. Renten er $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af den til enhver Tid skyldige Kapital, og Afdraget maa ikke være mindre end at Laanet, naar Pantet er en Jordejendom, er til bagebetalt i Løbet af 50 Aar, naar det er Sten- eller Betonbygning i Løbet af 35 Aar, naar det er Træbygning i Løbet af 25 Aar og naar Pantet er Jordbygning i Løbet af 15 Aar. Er Laanet et By-, Syssel- eller Repskommunelaan, skal dette være tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar.

I den fastsatte Betalingstermin kan enhver Laantager uden forudgaaet Opsigelse gøre ekstraordinære Afdrag, der dog skulle være delelige med 100, eller helt tilbagebetale Laanet. Saadan Betaling er han berettiget til at erlægge i Afdelingens Bankobligationer efter paalydende Værdi. Disse Betalinger betragtes som lovlige, hvis de indkomme til Hypotekafdelingen inden den 15de Oktober.

§ 15.

Enhver Debitor, som ikke inden 1ste November har betalt den i den nærmest foregaaende Termin forfaldne aarlige Ydelse, skal i Forhalingsrente erlægge 1 pCt. af bemeldte Ydelse pr. Maaned fra Forfaldsdagen til Betalingsdagen, beregnet for hver paa-begyndt Maaned.

§ 16.

De i hver Betalingstermin kontant indgaaede Afdrag og Tilbagebetalinger anvendes til Indløsning af de af Hypotekafdelingen udstedte Obligationer efter Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus og i Overværelse af tvende henholdsvis af Ministeren og Bankbestyrelsen hertil valgte Mænd. Efter Lodtrækningen bekendtgøres med 9 Maaneders Varsel Numrene paa de udtrukne Obligationer, samt i hvilken Termin de ville blive udbetalte. Bekendtgørelsen indrykkes 3 Gange i den til offentlige Bekendtgørelser for Island autoriserede Avis samt i Statstidenden i Kjøbenhavn. Ogsaa i større Omfang har Hypotekafdelingen Ret til paa foranførte Maade og med foranførte Varsel at indløse Bankobligationer.

§ 17.

Thændehaverne eller Ejerne af de udtrukne Obligationer kunne imod at aflevere disse med tilhørende Renteanvisninger faa Kapitalen udbetalt i den fastsatte Udbetalingstermin, efter hvilken ingen Rente svares af Kapitalen. Udbetalingen sker paa de foran i § 6 ommeldte Steder.

§ 18.

De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til Hypotekafdelingens Reservefond.

Nr. 3. Reglement af 1. April for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905.

Nr. 3.1.
apríl.

Nú glatast bankavaxtabrjef, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í því blaði á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabrjef með sömu upphæð, sem það er glataðist, án þess nokkur annar er bankavaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabrjefa og vaxtamiða fer eptir almennum lögum.

19. gr.

Bankavaxtabrjef þau, er innleyst hafa verið með blutkesti, eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má ekki framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins með vaxtamiðum og stofnum (talons) þeirra, á þann hátt að þau með því verði ógild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinnar, og skal svo innan loka næsta reikningsárs brenna þau í viðurvist endurskoðenda ásamt með vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið á síðasta reikningsári.

20. gr.

Hljóti veðdeildin að taka að sjer veð, og hafi það eigi selzt innan hálfs árs frá því deildin tók það að sjer, skal á fyrsta árlega gjalddaga næst eptir draga inn og ónýta svo mikla upphæð bankavaxtabrjefa þeirra, er veðdeildin hefur gefið út, sem svarar þriðjungi skuldar þeirrar til veðdeildarinnar, er á veðinu hvílir, og á tveimur næstu missirsgjaldögum jafnmikla upphæð á hverjum þeirra. Síðan á varasjóðurinn eignina.

21. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn landsbankans. Ákvæði þau, er sett eru í lögum 18. sept. 1885 um stofnun landsbanka 13., 14., 18.—24. og 26.—28. og 30. gr., 1. lið, og í 3. gr. laga um breyting á nefndum lögum 12. jan. 1900, sbr. þó 3. gr. í lögum nr. 27, 20. okt. 1905, viðvíkjandi sjerstökum hlunnindum fyrir bankann, stjórn hans, reikningsskilum og endurskoðun, skulu einnig gilda um veðdeildina, stjórn hennar og reikningsskil.

22. gr.

Endurskoðunarmenn landsbankans skulu hafa vakandi auga á, að veðdeildinni sje stjórnað samkvæmt ákvæðum þeim, er sett eru fyrir henni, og skulu þeir því einkum gefa gaum að því, sem hjer segir: Þeir skulu hafa gætur á, að aldrei sjeu í veltu bankavaxtabrjef, er nemi stærri upphæð samtals en heimilað er með 4. gr.; þeim ber að yfirfara skjöl hvers láns, sem veitt er, til þess að sjá um, að haldin sjeu ákvæði þau, er sett eru fyrir útláni; þeir skulu hafa stöðugt eptirlit með því, að bankavaxtabrjef þau, er ræðir um í 19. gr., sjeu þannig ónýtt, að ekki sje hægt framar að setja bankavaxtabrjefið eða vaxtamiða þess í veltu; þeir skulu að lokum að minnsta kosti einu sinni á ári sannreyna, að heimaþje veðdeildarinnar og veðskuldabrjef m. m. sjeu fyrir hendi.

23. gr.

Sjerstakan reikning skal halda fyrir 2. flokk bankavaxtabrjefanna, enda sje þeim til tryggingar sjerstakur varasjóður, er í hann renna tekjur veðdeildarinnar eptir lögum Nr. 3. Reglugjörð 1. apríl fyrir veðdeild landsbankans í Reykjavík um útgaðu á nýjum flokki (seríu) bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Hypotekafdelingens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i Kjøbenhavn, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændeleveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken.

Nr. 3.
1.
April.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer samt Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 19.

De i Følge Lodtrækningen indfrie eller ved Indbetaling af Laan eller Afdrag paa saadanne benyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle tilligemed Renteanvisninger og Talons straks paa en saadan Maade annulleres, at de der ved gøres ugyldige, og henlægges i Hypotekafdelingens Kasse, indtil de tilligemed de i Regnskabsaaret indløste Renteanvisninger inden Udgangen af det paafølgende Regnskabsaar i Overværelse af Revisorerne opbrændes.

§ 20.

Naar et Pant maa overtages af Hypotekafdelingen, og det ikke inden et halvt Aar efter Overtagelsen er solgt, skal der i den første derefter indtræffende aarlige Betalings-termin inddrages og annulleres et Beløb af de af Hypotekafdelingen udstedte Bankobligationer, der svarer til en Tredjedel af den paa Pantet hvilende Gæld til Hypotekafdelingen, og i hver af de to første derpaa følgende halvjaarlige Terminer et lignende Beløb. Den overtagne Ejendom tilhører derefter Reservefonden.

§ 21.

Hypotekafdelingen bestyres af Landsbankens Bestyrelse. De i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de September 1885 §§ 13, 14, 18—24, 26—28 og 30, 1ste Stykke, samt Lov om Forandring i nysnævnte Lov af 12te Januar 1900 § 3, jfr. dog Lov Nr. 27 af 20de Oktober 1905 § 3, om særlige Begunstigelser for Banken, Bankens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelse og Revision fastsatte Bestemmelser ere ogsaa anvendelige paa Hypotekafdelingen, dens Bestyrelse og Regnskabsaflæggelse.

§ 22.

Landsbankens Revisorer have at føre nøje Tilsyn med, at Hypotekafdelingen bestyres i Overensstemmelse med de for samme gældende Regler og skulle som Følge heraf særlig iagttage følgende: De skulle føre Tilsyn med, at der ingen Sinde er Bankobligationer i Omløb til et større Beløb end det efter § 4 tilladte; de skulle gennemgaa enhver Laanesag for at paase, at de for Udlaan gældende Bestemmelser ere overholdte; de skulle føre stadigt Tilsyn med, at de i § 19 omhandlede Obligationer ere saaledes annullerede, at hverken Obligationen eller nogen af de til Obligationen hørende Rentekupons paa ny kunne sættes i Omløb; de skulle endelig mindst en Gang aarlig forsikre sig om, at Kassebeholdning saavel som Beholdning af Panteobligationer m. m. er til Stede.

§ 23.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for Bankobligationernes 2den Serie, og til Sikkerhed for samme skal der være en særskilt Reservefond, hvortil Hypotekafdelingens Overskud i Henhold til Lov Nr. 27 af 20de Oktober 1905 henlægges. Til Bogholderi, Regn-

Nr. 3. Reglement af 1. April for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905.

Nr. 3. nr. 27, 20. okt. 1905. Fyrir bókfærslu, reikningshald og til annars kostnaðar, er af þessu
 1. leiðir, má greiða allt að því 2500 kr. á ári.
 apríl.

24. gr.

Veðdeildin tekur að sjer að gefa út bankavaxtabrjef 2. flokks 1. apríl 1906.

25. gr.

Ákvæði þessarar reglugjörðar snerta að engu leyti reglugjörðir þær fyrir veð-
 deild landsbankans, sem staðfestar voru 15. júní 1900, 21. apríl 1903 og 5. júlí 1905, nje
 heldur bankavaxtabrjef þau, sem gefin eru út samkvæmt þeim.

Stjórn landsbankans í Reykjavík, 11. des. 1905.

Tryggvi Gunnarsson. Kristján Jónsson. Eiríkur Briem.

Framanrituð reglugjörð staðfestist hjermeð samkvæmt lögum nr. 27, 20. október 1905.

Í stjórnarráði Íslands, 1. apríl 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

skabsførelse og andre hermed i Forbindelse staaende Udgifter kan der aarlig anvendes **Nr. 3.**
indtil 2,500 Kr.

1.
April.

§ 24.

Hypotekafdelingen paatager sig at udgive Bankobligationer af 2den Serie den 1ste April 1906.

§ 25.

Nærværende Reglements Bestemmelser vedrøre ikke i nogen Henseende hverken de under 15de Juni 1900, 21de April 1903 og 5te Juli 1905 stadfæstede Reglementer for Landsbankens Hypotekafdeling eller de i Henhold til disse udstedte Bankobligationer.

Bestyrelsen for Landsbanken i Reykjavik, den 11. December 1905.

Tryggvi Gunnarsson. Kristjan Jonsson. Eirikur Briem.

Foranstaaende Reglement stadfæstes herved i Henhold til Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905.

Islands Ministerium, den 1. April 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 4.

18.
apríl.

Auglýsing

um

uppgjöf saka í tilefni af ríkistöku Hans hátignar Frederiks konungs hins Áttunda.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 29. f. m. í tilefni af ríkistöku Hans hátignar allramildilegast þóknast að ákveða, að veitt skuli uppgjöf á sökum á Íslandi eptir því sem hjer segir:

Öllum þeim, sem við hina borgaralegu dómstóla eru nú sem stendur dæmdir fullnaðardómum eptir 23.—27. kapítula hinna almennu hegningarlaga að báðum þeim kapítulum meðtöldum, án þess að hafa afplánað hegninguna, og eigi hafa áður sætt fangelsishegningu eður hegningarvinnu, skulu gefnar upp sakir að öllu leyti, svo framarlega sem hin ídæmda hegning eigi fer fram úr fangelsishegningu.

Hið sama á og við í slíkum málum, sem skotið hefir verið til æðri rjettar aðeins af hálfu hins opinbera, svo að málsskotið fellur burtu, ef dómur í æðra rjetti er eigi þegar kveðinn upp í því. Hafi málsskot átt sjer stað eptir beiðni hins dæmda, er það undir honum komið, hvort hann vill að málsskotið falli burtu og að hegningin verði gefin honum upp samkvæmt framanskráðu, og ber þegar í stað að heimta yfirlýsingu hans þar að lútandi.

Ef mál þess eðlis, er hjer er um að ræða, eru undir rannsókn, sjer stjórnarráð Íslands um að málin verði þangað send og er stjórnarráðinu veitt heimild til að láta málin falla niður, ef hegning sú, er um getur verið að ræða, eigi virðist muni fara fram úr fangelsishegningu.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hjermeð almenningi.

Í stjórnarráði Íslands 18. apríl 1906.

H. Hafstein.

Jón Magnússon.

Bekendtgørelse

om

Eftergivelse af Straffe i Anledning af Hans Majestæt Kong Frederik den Ottendes Tronbestigelse.

Nr. 4.
18.
April.

Hans Majestæt Kongen har paa Ministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling ved allerrhøjeste Resolution af 29. f. M. i Anledning af Allerrhøjstsammes Tronbestigelse bestemt, at der for Island skal finde Eftergivelse Sted af Straffe i Overensstemmelse med følgende:

For alle dem, der for Tiden ved borgerlige Domstole ere endelig dømte i Medfør af Straffelov for Islands Kapitler 23 til 27, begge inklusive, uden at have afsonet Straffen til Ende, og som ikke tidligere have været straffede med Fængsel, Tvangsarbejde eller Strafarbejde, eftergives Straffen fuldt ud, saafremt den ikke overstiger Fængselsstraf.

Disse Regler gælde ogsaa i Tilfælde, hvor Sagen er under Appel alene paa det offentliges Vegne, saaledes at Appellen bortfalder, hvis Dom i Overinstansen endnu ikke er afsagt. Har Appel fundet Sted efter Domfældtes Begæring, beror det paa denne, om han ønsker, at Appellen bortfalder og Straffen eftergives i Overensstemmelse med Foranstaaende, hvorom der straks bør afæskes ham Erklæring.

Med Hensyn til de Sager af fornævnte Beskaffenhed, der for Tiden ere under Undersøgelse, træffer Islands Ministerium Foranstaltning til, at disse blive indsendte og, for saa vidt det skønnes at Straffen ikke vil overstige Fængsel, bemyndiges Ministeriet til at frafalde Tiltale mod de paagældende.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 18. April 1906.

H. Hafstein.

Jón Magnússon.

Nr. 5.
8.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amalínborg, 8. maí 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 5.

8.
Maj.

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 8. Maj 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 6.
15.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 8. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amaliuborg, 15. maí 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 8. d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 15. Maj 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 6.
15.
Maj.

Nr. 7.

5.
júlí.

Auglýsing

um

staðfesting á breyting á reglugjörð [fyrir Íslandsbanka frá
25. nóvbr. 1903.

Aðalfundur hluthafa í Íslands banka hefur 2. þ. m. löglega samþykkt eptirfarandi breytingar á reglugjörð bankans:

- 1, Við 8. gr. Í stað orðanna í 4. línu greinarinnar: »er ekki nemi minna verði en helmingi« komi: »er ekki nemi minna verði en $\frac{3}{8}$ «.
- 2, Við 9. gr. Töluliður c. út að orðunum »gegn því« orðist þannig: »Innstæða, sem greidd verður þegar heimtað er hjá þjóðbankanum í Kaupmannahöfn, Noregsbanka, Englandsbanka eða Skotlands, svo og hjá öðrum bankastofnunum, sem að minnsta kosti $\frac{5}{7}$ fulltrúaráðs bankans álíta fulltrygga og taldar eru til fyrsta flokks«.
- 3, Við 10. gr. Tveir fyrstu málslíðir greinarinnar falli burt, og fyrri hluti greinarinnar orðist þannig:
»Af málmforða bankans skal ávalt vera fyrir hendi í bankanum og útibúum hans hjer á landi svo mikið, að það svari að minnsta kosti til $\frac{3}{10}$ hluta seðlafúlgu þeirrar, sem úti er í hvert skipti, enda sje það gjaldgeng mynt og $\frac{5}{6}$ hlutar þess gullmynt«.
- 4, Við 33. gr. Í staðinn fyrir »1. maí« í 2. línu komi »1. apríl«.

Framanskráð reglugjörðarbreyting staðfestist hjer með samkvæmt lögum 10. nóv. 1905 og 35. gr. í reglugjörð bankans, staðf. 25. nóv. 1903.

Þetta gjörist hjer með almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands 5. júlí 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Kundgørelse

angaaende

Nr. 7.

5.
Juli.

Stadfæstelse paa Forandring i Statuter for Islands Bank af
25. November 1903.

Paa Islands Banks ordinære Generalforsamling den 2. d. M. blev lovmæssig vedtaget følgende Ændringer i Bankens Statuter:

- 1, I § 8. I Stedet for Ordene »mindst den halve Værdi«, i §'s 4. Linie træder:
»mindst $\frac{3}{8}$ «.
- 2, I § 9. Pkt. c. indtil Ordene »imod at« affattes saaledes:
»Tilgodehavender betalbare paa Anfordring hos Nationalbanken i København, Norges Bank og Bank of England (eller Scotland) samt hos andre Bankinstitutter, som af i det mindste $\frac{5}{7}$ af Medlemmerne af Bankens Repræsentantskab anses for fuldstændig solide, og som henregnes til Bankinstitutioner af første Klasse«.
- 3, I § 10. §'s 2 første Punkter bortfalde og dens første Halvdel affattes saaledes:
»Af Bankens Metalfond skal stedse være til Stede i Banken og dens Filialer her i Landet i det mindste saa meget, som svarer til $\frac{3}{10}$ af den til enhver Tid omløbende Seddelmasse; dette skal være til Stede i gangbar Mønt og $\frac{5}{6}$ deraf i Guldmønt«.
- 4, I § 33. I Stedet for »1. Maj« træder »1. April«.

Foranstaaende Statutforandring stadfæstes herved i Henhold til Lov af 10. Novbr. 1905 og § 35 i Bankens Statutter af 25. Novbr. 1903.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 5. Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 8.

7.
júli.

Reglugjörð

fyrir

Íslandsbanka um útgáfu bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum
10. nóv. 1905.

1. gr.

Íslandsbanki, sem með lögum nr. 51, 10. nóv. 1905 hefur veitt verið heimild til útgáfu bankavaxtabrjefa, er að samanlagðri upphæð mega nema allt að tvöfaldri upphæð alls hlutafjár bankans og varasjóðs hans samanlagðri, gefur út bankavaxtabrjef í tveimur flokkum (Serium) og ber:

1. flokkur (Seria) $4\frac{1}{2}$ % vexti, en
2. — — — 4 — —

Hverjum flokki er skift í deildir, en samanlögð upphæð hverrar deildar fyrir sig nemur 1 miljón króna. Bankavaxtabrjefin verða innleyst með hlutkesti eftir innlausnarskrá þeirri (Amortisationsplan), sem prentuð er á hvert einstakt bankavaxtabrjef, en innlausn hverrar deildar fyrir sig skal lokið á eigi lengri tíma en 45 árum frá dagsetning þeirra banka-vaxtabrjefa, er til hennar teljast.

Til tryggingar bankavaxtabrjefum þeim, sem í veltu eru, skal bankinn hafa í vörzlum sínum að minnsta kosti jafnmikla upphæð í:

- a. Veðsskuldabrjefum, eða
- b. Vaxtabrjefum kaupstaða eða sýslufjelaga, er út hafa verið gefin með samþykki stjórnarráðs Íslands.

Paraðauki setur bankinn sjerstakt tryggingarfje fyrir bankavaxtabrjefum sínum, en nemi $\frac{1}{6}$ af samanlagðri upphæð þeirra bankavaxtabrjefa, sem í veltu eru á hverjum tíma. Tryggingarfje þetta skal vera í dönskum $3\frac{1}{2}$ % ríkisskuldabrjefum eða í banka-vaxtabrjefum veðdeildar Landsbankans og miðast upphæðin við gangverð brjefanna. Stjórnarráð Íslands geymir verðbrjef þessi.

Hlutafje bankans og varasjóður er einnig til tryggingar bankavaxtabrjefunum.

2. gr.

Á veðsskuldabrjef þau og vaxtabrjef, er getur um í 1. gr. a og b, skulu endurskoðendur rita yfirlýsingu sína um, að þau sjeu sett til tryggingar þeim bankavaxtabrjefum, er bankinn Nr. 8. Reglugjörð 7. júlí fyrir Íslandsbanka um útgáfu bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum 10. nóv. 1905.

Reglement

for

Nr. 8.

7.
Juli.

Islands Bank angaaende Udgivelse af Bankobligationer i Henhold
til Lov af 10. November 1905.

§ 1.

Islands Bank, som ifølge Lov Nr. 51, 10. Novbr. 1905 har erholdt Bemyndigelse til at udstede Bankobligationer til det dobbelte Beløb af Bankens hele Aktiekapital og dens Reservefond sammenlagte, udsteder 2 Serier af Bankobligationer:

1. Serie, bærende	4½ pCt. Rente
2. — —	4 — —

Hver Serie deles i Afdelinger til et sammenlagt Beløb af 1,000,000 Kr. for hver Afdeling.

Bankobligationerne amortiseres ved Lodtrækning efter en paa hver enkelt Obligation optrykt Plan og hele Afdelingen skal være udtrukken i Løbet af højst 45 Aar fra Dagen for Udstedelsen af vedkommende Afdelings Obligationer at regne.

Til Sikkerhed for disse Bankobligationer har Banken at henlægge mindst et lige saa stort Beløb, som der til enhver Tid cirkulerer af Bankobligationer i:

- Panteobligationer eller
- rentebærende Obligationer, udstedte med Islands Ministeriums Samtykke af Købstad- eller Syssekkommuner.

Desuden skal Banken stille en særskilt Garantifond for Bankobligationerne til et Beløb af $\frac{1}{6}$ af de til enhver Tid cirkulerende Bankobligationers samlede Beløb. — Denne Garantifond skal anbringes i danske 3½ pCt. Statsobligationer eller Landsbankens Hypotekafdelings-Bankobligationer og dens Størrelse beregnes efter Obligationernes Kurs. Denne Garantifond skal henlægges i Islands Ministeriums Værge.

Desuden tjener til Sikkerhed for Bankobligationerne Bankens Aktiekapital og Reservefond.

§ 2.

De i § 1, a og b omhandlede Panteobligationer eller Gældsbreve skulle forsynes med en af Revisorerne undertegnet Paategning om, at de tjene til Sikkerhed for udstedte Nr. 8. Reglem. af 7. Juli for Islands Bank ang. Udgivelse af Bankobl. i Henh. til Lov af 10. Novbr. 1905.

- Nr. 8. hefur sett í veltu, og má eigi afnema yfirlýsingu þessa fyr en sett hefur verið önnur lögleg trygging eða dregin hafa verið út og innleyst bankavaxtabrjef, er nemi jafnmikilli upphæð og brjef þau, sem úr tryggingunni gengu.

3. gr.

Veðskuldabrjef þau, sem sett eru til tryggingar bankavaxtabrjefunum, skulu útgefin fyrir lánum gegn 1. veðrjetti í fasteign og má ekki lána meira út á veðið en sem svarar helmingi af virðingarverði þess. Lánin skal afborga og ávaxta með jöfnum greiðslum á ári og má árgjaldið eigi vera minna en svo, að láninu sje að fullu lokið í lengsta lagi: á 40 árum sje veðið jarðir, á 35 árum sje veðið steinhús eða steinsteypuhús og á 25 árum sje veðið timburhús, að telja frá dagsetning skuldabrejfsins.

Skuldarbrjef kaupstaða og sýslufjelaga, sem notuð verða til tryggingar bankavaxtabrjefunum, skulu endurgreiðast að fullu á eigi lengri tíma en 40 árum frá því þau voru gefin út.

Af öllum skuldabrejfum, sem höfð eru til tryggingar bankavaxtabrjefunum, skal greiða að minnsta kosti $4\frac{1}{2}$ % vexti á ári.

4. gr.

Af veðskuldabrejfum þeim, sem sett eru til tryggingar bankavaxtabrjefunum, skal hinn 1. nóv. ár hvert greiða vexti og afborganir með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Vextirnir eru greiddir eptir á fyrir liðna 12 mán. eða skemmri tíma í fyrsta sinn (árgjaldið verður að jafnaði lægra fyrsta árið).

Á áföllnum greiðslum, er borgaðar eru eftir 8. nóv. ár hvert, er bankanum heimilt að reikna 1 % á mánuði eða fyrir brot úr mánuði í dráttarvöxtu.

Á tímabilinu frá 1. til 8. nóv. má hver lántakandi ennfremur án undargenginnar uppsagnar greiða í peningum aukaafborganir, sem þó standa á 100 kr. Verður þá lánið að fullu endurborgað á þeim mun skemri tíma, því eigi kemst lántakandi með slíkum aukaafborgunum hjá að inna af hendi þær árlegu greiðslur, sem ákveðnar voru, þá er lánið var stofnað. Svo má og á sama tíma, er segir að framan, án undargenginnar uppsagnar endurgreiða lán að fullu.

Á öðrum tíma árs verður aukaafborgunum eða fullnaðargreiðslum því að eins veitt móttaka að um það sje sjerstaklega samið við bankastjórnina. Þegar slík greiðsla hefur átt sjer stað, ber bankanum annaðhvort að setja jafnskjótt í staðinn aðra löglega trygging eða láta draga út aukreitis bankavaxtabrjef í næsta sinn og reglulegur útdráttur bankavaxta brjefa á fram að fara samkvæmt 9. gr. í reglugjörð þessari.

5. gr.

Hljóti bankinn að taka að sjer veð fyrir láni og fyrir láninu sje veðskuldabrejf, sem sett er til tryggingar fyrir bankavaxtabrjefum, skal bankinn annaðhvort tafarlaust setja annað veðskuldabrejf í staðinn, að minnsta kosti jafnhátt og eptirstöðvar skuldarinnar voru, eða láta draga út við næsta reglulegan útdrátt (skv. 9. gr.) bankavaxtabrjef fyrir tilsvarendi upphæð.

6. gr.

Þá er búið er að semja reikning yfir greiddar afborganir, en það á að gjöra í síðasta lagi 31. des. ár hvert, ber annaðhvort að setja löglega trygging, er jafngildi því er afborgað hefur verið, eða draga út bankavaxtabrjef við fyrsta reglulegan útdrátt fyrir að minnsta kosti sömu upphæð.

Samanlögð fjárhæð veðskuldabrejfa þeirra og vaxtabrejfa, sem til tryggingar eru, miðast við eptirstöðvar höfuðstóls á hverjum tíma.

Nr. 8. Reglugjörð 7. júlí fyrir Íslandsbanka um útgáfu bankavaxtabrejfa samkvæmt lögum 10. nóv. 1905.

Bankobligationer, og denne Paategning maa ikke hæves førend der enten er henlagt anden Nr. 8.
lovmæssig Sikkerhed eller der er udtrukket og indfriet et tilsvarende Beløb i Bankobli- 7.
gationer. Juli.

§ 3.

De til Sikkerhed henlagte Panteobligationer skulle være udstedte for Laan mod 1. Prioritets Panteret i fast Ejendom og maa den udlaante Sum ikke overstige Halvdelen af Pantets Vurderingssum og de skulle afbetales saaledes med lige store Beløb hvert Aar for Renter og Afdrag, at Laanet naar Pantet er Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar, naar Pantet er et Hus af Sten eller Beton i Løbet af højst 35 Aar og naar Pantet er et Hus af Tømmer i Løbet af højst 25 Aar fra deres Udstedelse.

De til Sikkerhed henlagte Obligationer, udstedte af Købstad- eller Syssekkommuner, skulle tilbagebetales fuldt ud i Løbet af et ikke længere Tidsrum end 40 Aar fra deres Udstedelse.

Af alle Obligationer, der tjene til Sikkerhed for Bankobligationerne, skal der betales i det mindste $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente p. a.

§ 4.

De til Sikkerhed for Bankobligationerne henlagte Panteobligationer skulle den 1. Novbr. hvert Aar betale Renter og Afdrag med et Beløb, der er lige stort i hver Betalings-termin. Renterne betales bagud for de forudgaaende 12 Maaneder eller for kortere Tid i første Betalingstermin (Aarsbidraget bliver som oftest mindre det første Aar).

Af forfaldne Ydelser, som ikke ere betalte den 8. Novbr. hvert Aar, er det tilladt Banken at beregne 1 pCt. pr. Maaned eller en Del af en Maaned i Forhalingsrente.

Desuden kan i Tidsrummet fra 1. til 8. Novbr. enhver Laantager ved kontant Indbetaling uden forudgaaende Varsel gøre ekstraordinære Afdrag, der dog skulle være delelige med 100, saa at Gælden i Forhold til Afdragenes Størrelse vil blive saa meget tidligere amortiseret, idet Debitor ikke derved bliver fritaget for at svare de ved Laanets Stiftelse fastsatte aarlige Afdrag. — Ligeledes kan i det førnævnte Tidsrum Laanet helt indfries uden forudgaaende Varsel.

Til anden Tid af Aaret kan ekstraordinære Afdrag eller Indfrielse kun modtages efter særlig Aftale med Bankens Direktion og skal Banken i saa Tilfælde uopholdelig enten henlægge anden lovmæssig Sikkerhed eller foretage ekstraordinært større Udtrækning ved førstkommende ordinære Udtrækning i Henhold til nærværende Reglements § 9.

§ 5.

Naar et Pant for Laan maa overtages af Banken og der for Laanet er udstedt en Panteobligation, der er henlagt til Sikkerhed for Bankobligationerne, skal Banken enten ufortøvet henlægge en anden Panteobligation til et i det mindste lige saa stort Beløb som der stod til Rest af Gælden, eller ved næste ordinære Udtrækning (jfr. § 9) lade udtrække et tilsvarende Beløb i Bankobligationer.

§ 6.

Naar Opgøret over de indbetalte Afdrag har fundet Sted, senest den 31. Decbr. hvert Aar, henlægger Banken enten tilsvarende lovmæssig Sikkerhed til Erstatning for det ved Afbetalingerne indgaaede Beløb eller der udtrækkes ved den første ordinære Udtrækning mindst det samme Beløb i Bankobligationer.

Summen af de til Sikkerhed henlagte Panteobligationer og Gældsbreve regnes efter den til enhver Tid værende Rest af Hovedstolen.

Nr. 8. Reglem. af 7. Juli for Islands Bank ang. Udgivelse af Bankobl. i Henh. til Lov af 10. Novbr. 1905.

Nr. 8.

7.
júlí.

7. gr.

Upphæð bankavaxtabrjefanna skal vera: 2,000, 1,000, 200 og 100 krónur. Skulu þau bera með sjer hvort þau sjeu í 1. eða 2. flokki (Serie); hver deild skal auðkend fyrir sig og skal sjerhvert bankavaxtabrjef hafa bókstafseinkenni og vera tölusett.

Bankavaxtabrjefin skulu samin bæði á íslenzku og dönsku samkvæmt fyrirmynd, er stjórnarráð Íslands samþykkir, og á einu eða fleirum erlendum tungumálum, ef framkvæmdarstjórn bankans þykir þörf á. Formaður fulltrúaráðsins fyrir hönd þess og framkvæmdarstjórn bankans rita undir bankavaxtabrjefin. Hverju bankavaxtabrjefi fylgir stofn (Talon) með vaxtamiðum, og þegar hinn síðasti þeirra er fallinn í gjalddaga, skal um leið og hinum eldra stofni er skilað, afhenda nýjan stofn með vaxtamiðum.

Gegn afhending vaxtamiðanna verða vextir af bankavaxtabrjefunum greiddir 2. jan. og 1. júlí ár hvert fyrir hvert liðið misseri á þeim stöðum er segir í 9. gr.

8. gr.

Bankavaxtabrjefin hljóða á handhafa, en nafnskrá má þau í bókum bankans. Nú glatast nafnskráð bankavaxtabrjef, og getur þá framkvæmdarstjórn bankans innkallað handhafa brjefsins með 12 mán. fyrirvara með auglýsingu, er birt sje 3svar sinnum samfleytt í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahafn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabrjef með sömu upphæð, sem það er glataðist, án þess nokkur annar, er bankavaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabrjefa, vaxtamiða og stofna (Talons) fer eptir almennum lögum.

9. gr.

Fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert skal með hlutkesti, er notarius publicus hefur umsjón með og fer fram í viðurvist framkvæmdarstjórnar og endurskoðenda bankans, draga út til innlausnar bankavaxtabrjef er að minnsta kosti nema þeirri upphæð, sem tiltekin er í innlausnarskránni. Innlausnardagur er 1. dagur júlímánaðar næst á eptir, og bera útdregin bankavaxtabrjef enga vexti eptir þann dag.

Fyrir lok marzmánaðar skal birta skrá yfir bankavaxtabrjef þau, er upp hafa komið til innlausnar, flokk þeirra, deild, bókstafseinkenni og númer, í blaði því í Reykjavík, er flytur opinberar auglýsingar, og svo fljótt sem póstferðir leyfa í Berlingske Tidende í Kaupmannahöfn og í Norsk Kundgørelses Tidende í Kristjáníu, eða í öðrum þeim blöðum á tjeðum stöðum, er flytja opinberar auglýsingar.

Á sama hátt og með sama fyrirvara er að framan segir getur bankinn dregið út til innlausnar bankavaxtabrjef, er samanlögð nemi hærri upphæð en gjört er ráð fyrir á innlausnarskrá hvernar deildar (sbr. 4.—6. gr.).

Höfuðstóll útdreginna bankavaxtabrjefa svo og áfallnir vaxtamiðar verða innleystir í Íslandsbanka í Reykjavík, útbúum hans á Ísafirði, Akureyri og Seyðisfirði, í »Privatbanken« í Kaupmannahöfn og í »Centralbanken for Norge« í Kristjáníu; þó skal framkvæmdarstjórn bankans heimilt, ef þörf er á, að fela öðrum bankastofnunum á tjeðum stöðum svo og bankastofnunum annarsstaðar að innleysa útdregin bankavaxtabrjef og vaxtamiða, en auglýst skal það áður á fullnægjandi hátt.

§ 7.

Nr. 8.

7.
Juli.

Bankobligationerne udstedes i Størrelser paa henholdsvis 2,000, 1,000, 200 og 100 Kr. De skulle forsynes med en Angivelse af om de hører til 1. eller 2. Serie; hver Afdeling skal forsynes med en særlig Betegnelse for sig, og hver Bankobligation med sit særlige Litra samt forsynes med Løbenummer.

Bankobligationerne skulle affattes efter en af Islands Ministerium approberet Formular baade paa Islandsk og Dansk og paa et eller flere udenlandske Sprog, om Bankens Direktion finder det fornødent, samt underskrives af Repræsentantskabets Formand paa dettes Vegne og Bankens Direktion. — Med hver Bankobligation følger en Talon med Renteanvisninger, og naar den sidste er forfalden skal der imod den ældre Talons Tilbagelevering udleveres en ny Talon med Renteanvisninger.

Mod Aflevering af tilsvarende Renteanvisning udbetales Renterne af Bankobligationerne den 2. Januar og 1. Juli hvert Aar for det næst forudgaaende Halvaar paa de i § 9 nævnte Steder.

§ 8.

Bankobligationerne lyde paa Ihændeleveren, men kunne noteres paa Navn i Bankens Bøger, og saafremt en saadan paa Navn noteret Obligation bortkommer, kan Bankens Direktion ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island autoriserede Blad og i Statstidenden i København med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændeleveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Banken meddele den, paa hvis Navn Obligationen er noteret, en ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer, Renteanvisninger og Talons forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 9.

Hvert Aar inden Udgangen af Februar Maaned udtrækkes ved Lodtrækning under Kontrol af notarius publicus og i Overværelse af Bankens Direktion og Revisorer Bankobligationer til et Beløb, som mindst svarer til det paa Obligationernes Amortisationsplan opførte Beløb til Udbetaling den paafølgende 1. Juli, efter hvilken Dag ingen Rente svares af den paagældende Obligation.

Inden Udgangen af Marts Maaned skal en Fortegnelse over de udtrukne Obligationers Serie, Afdeling, Litra og Nummer offentliggøres i det til offentlige Bekendtgørelser autoriserede Blad i Reykjavik og saa hurtig Postgangen tillader det i Berlingske Tidende i København og Norsk Kundgørelsestidende i Christiania eller i de andre Blade paa disse Steder, hvori offentlige Bekendtgørelser optages.

Paa foranførte Maade og med foranførte Varsel kan Banken udtrække Bankobligationer til større Beløb end de paa Amortisationsplanen for hver Afdeling opførte Beløb (jfr. §§ 4—6).

Udbetalingen af de udtrukne Obligationers Paalydende saavel som af forfaldne Renteanvisninger sker ved Islands Bank i Reykjavik, dens Filialer i Akureyri, Isafjord og Seydisfjord, samt ved Privatbanken i København og Centralbanken for Norge i Christiania, dog skal det være Bankens Direktion tilladt om fornødent at overdrage andre Bankinstituter andetsteds Indløsningen af udtrukne Bankobligationer og Renteanvisninger, men dette bør forud behørig bekendtgøres.

Nr. 8. Reglem. af 7. Juli for Islands Bank ang. Udgivelse af Bankobl. i Henh. til Lov af 10. Novbr. 1905.

Nr. 8.

7.
júlí.

10. gr. Höfuðstóll bankavaxtabrjefa og vaxtafje, sem komið er í gjalddaga og eigi hefur verið vitjað áður en liðinn er fyrningarfrestur sá er almenn lög setja, rennur í bankann.

11. gr.

Bankavaxtabrjef þau og vaxtamiða, sem innleyst eru, skal bankastofnun sú er það gjörir jafnóðum ógilda og síðan senda Íslandsbanka í Reykjavík, er geymir banka-vaxtabrjefin og vaxtamiðana þangað til að endurskoðendur hafa nákvæmlega ransakað hvorttveggja. Skal síðan brenna bankavaxtabrjef þessi og vaxtamiða í viðurvist endurskoðenda og bankastjórnar.

12. gr.

Veðskuldabrjef þau, sem sett eru til tryggingar bankavaxtabrjefum þeim er í veltu eru, skulu vera samin eptir fyrirmynd, sem stjórnarráð Íslands leggur samþykki sitt á.

13. gr.

Þegar um skuldabrjef fyrir láni gegn veði í fasteign er að ræða, skulu þessi lánskjööl vera fyrir hendi:

- Vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmálabókunum, um að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sje það eigi unnt þá vottorð hans um, að eignin sje vitanleg eign hans. Í vottorði þessu skulu og enn fremur tilgreindar þær veðskuldir og önnur eignarhöft og kvaðir, sem á eigninni kunna að hvíla og þinglýstar eru.
- Brunabótarskírteini fyrir veðsettum byggingum, útgefið af brunabótarfjelagi, sem bankinn tekur gilt.
- Virðingargjörð, sem framkvæmt hafa 2 óvilhallir menn, dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra eða af framkvæmdarstjórn bankans, og nauðsynlega þekkingu hafa á slíku. Í virðingargjörðinni ber að greina frá öllu því, er eigninni viðvíkur og lýsa henni ítarlega. Sjerstaklega ber að tilgreina allar kvaðir, afgjöld eða annað, sem á eigninni kann að hvíla, svo og tekjur af henni og arð. Eignina ber að meta til þess verðs, sem hún eptir beztu vitund virðingarmanna hefur í kaupum og sölum og hafi síðasti eigandi keypt hana, ber að tilgreina kaupverðið. Nú fer virðingarverðið fram úr síðasta kaupverði eignarinnar og ber virðingarmönnum þá að skýra frá, hvað verðmuninum veldur, svo og því hvort virðingarverðið standi í hæfilegu hlutfalli við kaupverð annara fasteigna, er gengið hafa kaupum og sölu þar í grend á sama tíma.

14. gr.

Sjerstakan og nákvæman reikning fyrir bankavaxtabrjefin skal halda í bókum bankans og skal hann einkanlega hafa inni að halda:

- Skrá yfir bankavaxtabrjef, sem út hafa verið gefin, sem eru í veltu og þau er aptur hafa innleyst verið.
- Skrá yfir veðskuldabrjef þau og skuldabrjef, sem sett eru til tryggingar bankavaxtabrjefunum.
- Skrá yfir tryggingarfje það, sem er í vörzlum stjórnarráðsins.

Nr. 8. Reglugjörð 7. júlí fyrir Íslandsbanka um útgáfu bankavaxtabrjefa samkvæmt lögum 10. nóv. 1905.

§ 10.

Nr. 8.

De til Udbetaling forfaldne Kapitaler og Rentebeløb, der ikke hæves inden Udløbet af den ifølge den almindelige Lovgivning foreskrevne Forældelsesfrist, hjemfalder til Banken.

7.
Juli.

§ 11.

Indfrie Bankobligationer og Renteanvisninger skal det indløsende Bankinstitut straks efter Indfrielsen annullere og derefter tilstille Islands Bank i Reykjavik, der opbevarer Bankobligationerne og Renteanvisningerne indtil begge ere blevne nøjagtig undersøgte af Bankens Revisorer. Hvorefter disse Bankobligationer og Renteanvisninger skulle opbrændes i Overværelse af Bankens Direktion og Revisorer.

§ 12.

De til Banken for Laan udstedte Panteobligationer, som ere henlagte til Sikkerhed for cirkulerende Bankobligationer, skulle være udfærdigede overensstemmende med en af Islands Ministerium approberet Formular.

§ 13.

Hvor der er Tale om Gældsbeviser for Laan mod Pant i fast Ejendom skal der foreligge følgende Dokumenter:

- a. Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med Skøde og Panteprotokollerne om at Laantageren har tinglyst Adkomst til Ejendommen, eller hvis saadant ikke er muligt, da hans Bevidnelse af, at Ejendommen vitterligt er den paa-gældendes Ejendom. Denne Attest skal endvidere indeholde Angivelse af de Ejendommen paahvilende og tinglyste Behæftelser og Servituter.
- b. Brandpolice for pantsatte Bygninger, udstedt af en af Banken som betryggende anerkendt Brandforsikring.
- c. Vurderingsforretning optaget af to uvillige af Retten eller vedkommende Politimester eller af Bankens Direktion udmældte Mænd, der have fornøden Sagkundskab. — I Vurderingsforretningen bør alle Ejendommen vedrørende Forhold fremhæves og en fuldstændig Beskrivelse foretages, navnlig bør alle de Ejendommen paahvilende Byrder af Servituter, Afgifter eller andet opføres, saavel som de af Ejendommen gaaende Indtægter. Ejendommen bør ansættes til den Værdi, som den efter Vurderingsmændenes bedste Skøn har i Handel og Vandel, og saafremt den nuværende Ejer har erhvervet den ved Køb, skal Købsprisen angives. Er Vurderingsmændenes Taksation større end den sidst erlagte Købesum, bør Vurderingsmændene anføre de Grunde, der har bevirket denne Forskel, ligesom de bør angive, hvor vidt Taksationsværdien staar i passende Forhold til de for andre Ejendomme i samme Egn i den senere Tid erlagte Købesummer.

§ 14.

Der føres i Bankens Bøger et nøjagtigt, særskilt Regnskab vedrørende Bankobligationerne, af hvilket navnlig skal fremgaa:

1. Fortegnelse over udstedte, i Omløb værende og igen indfrie Bankobligationer.
2. Fortegnelse over de til Sikkerhed henlagte Panteobligationer og Gældsbreve.
3. Fortegnelse over det i Ministeriet henlagte Depositum.

Nr. 8. Reglem. af 7. Juli for Islands Bank ang. Udgivelse af Bankobl. i Henh. til Lov af 10. Novbr. 1905.

Nr. 8.

15. gr.

7.
júli.

Endurskoðendur þeir, sem skipaðir eru samkvæmt bankalögunum, hafa eptirlit með, að reglugjörð þessari og öðrum reglum, sem síðar kunna að verða gefnar út um útgáfu bankavaxtabrjefanna, sje fylgt.

Framanrituð reglugjörð staðfestist hjermeð samkvæmt lögum nr. 51, 10. nóvember 1905.

Í stjórnarráði Íslands, 7. júlí 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

§ 15.

Nr. 8.

De i Henhold til Bankloven beskikkede Revisorer skulle føre Tilsyn med at nærværende Reglement og andre eventuelle Bestemmelser angaaende Udstedelsen af Bankobligationerne overholdes.

7.
Juli.

Foranstaaende Reglement stadfæstes herved i Henhold til Lov Nr. 51, 10. November 1905.

Islands Ministerium, den 7. Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Pýðing.

Nr. 9.

28.
júlí.

Auglýsing

um

leyfi fyrir hlutafjlagið „Hið stóra norræna ritsímafjlag“ til að stofna og starfrækja neðansjávarritsíma milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands.

Eptir þegnlegum tillögum samgöngumálaráðherrans og ráðherra Íslands hefur hlutafjlaginu „Hið stóra norræna ritsímafjlag“ 24. maí f. á. verið veitt svolátandi allrahæst leyfi til að stofna og starfrækja neðansjávarritsíma milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt:

Eptir beiðni hlutafjlagsins „Hið stóra norræna ritsímafjlag“ veitum Vjer tjeðu fjlagi hjer með leyfi til þess að stofna og starfrækja neðansjávarritsíma milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands, með þeim kjörum, er nú skal greina:

1. gr.

Sæsíminn skal lagður frá Hjaltlandi til Þórshafnar, og þaðan til Seyðisfjarðar (eða Reyðarfjarðar). Ef ekki koma fyrir tálmanir, sem samgöngumálaráðherrann, og að því er snertir landtöku símans á Íslandi, ráðherra Íslands, telja óviðráðanlegar eða að minnsta kosti afsakandi, skal sæsíminn vera opnaður til almenningsnota 1. d. októbermán. 1906.

Sæsímalagningin skal sæta því eptirliti, sem samgöngumálaráðherrann ákveður.

2. gr.

Leyfisskrá þessi gildir í 20 ár frá þeim degi að telja, er sæsíminn og landsími sá til Reykjavíkur, sem um ræðir í 4. gr., er tekinn til starfa.

Í 20 ár frá þeim degi að telja, er sæsíminn til Seyðisfjarðar (eða Reyðarfjarðar) tekur til starfa, eptir að verkið er samþykkt af samgöngumálaráðherranum og Nr. 9. Auglýsing 28. júlí um leyfi fyrir hlutafjlagið „Hið stóra norræna ritsímafjlag“ til að stofna og starfrækja neðansjávarritsíma milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands.

Bekendtgørelse

om

Nr. 9.

28.
Juli.

Koncession for Aktieselskabet „Det store nordiske Telegrafskab“ paa Anlæg og Drift af et undersøisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder og Islands Ministerium nedlagt allerunderdanigst Forestilling blev der under 24de Maj f. A. meddelt Aktieselskabet „Det store nordiske Telegrafskab“ følgende allerhøjeste Koncession paa Anlæg og Drift af et undersøisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island:

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt:

Efter derom af Aktieselskabet „Det store nordiske Telegrafskab“ fremsat Andragende meddele Vi herved nævnte Selskab Koncession paa Anlæg og Drift af et undersøisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island paa følgende Vilkaar:

§ 1.

Kablet føres fra Shetlandsøerne til Thorshavn og derfra til Seydistfjord (eller Reydarfjord). Hvis der ikke indtræder Hindringer, som af Ministeriet for offentlige Arbejder og, hvad Kablets Landing i Island angaar, af Ministeren for Island erkendes for uovervindelige eller dog undskyldelige, skal Kablet være aabent for Drift senest den 1ste Oktober 1906.

Anlægget udføres under det Tilsyn, som af Ministeren for offentlige Arbejder bestemmes.

§ 2.

Nærværende Koncession gælder i 20 Aar fra den Dag at regne, da Kablet og den nedenfor i § 4 omtalte Telegrafledning til Reykjavik aabnes for Drift.

I 20 Aar fra den Dag at regne, da Kablet til Seydistfjord (eller Reydarfjord) aabnes for Drift, efter at Anlægget er godkendt af Ministeren for offentlige Arbejder
Nr. 9. Bekendtg. af 28. Juli om Koncess. for Aktieselsk. „Det store nordiske Telegrafskab“ paa Anlæg og Drift af et undersøisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island.

Nr. 9. af ráðherra Íslands, að því er snertir landtöku símans og endastöð á Íslandi, skal greiða fjelaginu tillag 54,000 kr. árlega úr ríkissjóði Danmerkur og 35,000 kr. á ári úr landssjóði Íslands (sbr. þó 6. gr. i. f.).

Svo framarlega sem säsímasambandinu milli Hjaltlands og Færeyja er slitið í meira en 4 mánuði, falla bæði hin nefndu tillög burtu fyrir þann tíma, sem sambandsslitin standa yfir 4 mánuði. Ef säsímasambandinu milli Færeyja og Íslands er slitið í meira en 4 mánuði, fellur niður tillagið frá Íslandi og helmingurinn af tillaginu úr ríkissjóði fyrir þann tíma, er sambandsslitin standa framyfir 4 mánuði.

Þegar leyfistíminn er á enda, getur leyfið fengizt endurnýjað. Ef fjelagið vill ekki fá leyfið endurnýjað án tillags, eða brjóti það leyfið af sjer (sbr. 12. gr.), skulu Danmörk og Ísland eiga rjett á, að säsíminn sje afhentur þeim endurgjaldslaust til sameignar eptir hlutföllum $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$. Ef Ísland vill ekki taka þátt í að taka säsímann að sjer, á Danmörk rjett á að gjöra þetta ein.

3. gr.

Meðan leyfið stendur fær fjelagið allar tekjur af säsímanum.

Hámark gjalda fyrir notkun säsímans skal ákveðið af samgöngumálaráðherranum fyrir allt að því 5 ár í bili, fyrsta sinn eptir samkomulagi við ráðherra Íslands.

Hækkun á starfsgjöldunum verður ekki gjörð nema í samráði við ráðherra Íslands. Gjöldin fyrir notkun landsímans til innanlandsþarfa skulu ákveðin af stjórnvöldum Íslands.

4. gr.

Meðan leyfið stendur ber fjelagið allan kostnað, sem stafar af viðhaldi säsímans og starfrækslu hans eptir tímans kröfum. Í Þórshöfn og á Seyðisfirði (eða Reyðarfirði) reisir fjelagið á sinn kostnað ritsímastöðvar, er annast afgreiðslu allra símrita gegnum säsímann, og borgar starfsmönnum. En afgreiðsla símrita gegnum landsímann, og móttaka og útsending hraðskeyta er fjelaginu óviðkomandi. Samvinna milli fjelagsins og póststjórnar og símastjórnar á landtökustaðnum, ákveðst með samkomulagi við hlutaðeigandi stjórnarvöld.

Frá landtökustað säsímans á Íslandi verður lagður landsími til Reykjavíkur, og skal hann tilbúinn til starfa 1. okt. 1906, nema óviðráðanlegar eða afsakanlegar tálmanir banni. Til símastofnunar þessarar leggur fjelagið fram í eitt skipti fyrir öll 300,000 kr. til landssjóðs Íslands. Stjórn Íslands sjer um lagning landsímans á kostnað landssjóðs sem verður eigandi símans. Allur kostnaður við viðhald og starfrækslu landsímans greiðist af landssjóði, sem og fær allar tekjur af landsímanum.

Ef säsíminn bilar, svo að símritunin teppist eða verður örðug, skal fjelagið svo fljótt, sem unnt er, gjöra allar þær ráðstafanir, sem með þarf, til þess að gjört verði við það sem aflaga fór.

Slitni landsíminn eða raskist samband milli landtökustaðar säsímans og Reykjavíkur, lætur stjórn Íslands gjöra við það svo fljótt sem unnt er. Aldrei á fjelaginu Nr. 9. Auglýsing 28. júlí um leyfi fyrir hlutafjelagið „Hið stóra norræna ritsímafjlag“ til að stofna og starfrækja neðansjávarritsima milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands.

og, for saa vidt angaar Kablets Landing og Endestation paa Island, af Islands Minister, ydes der Selskabet en Subvention paa 54,000 Kr. aarlig af den danske Statskasse og en Subvention paa 35,000 Kr. aarlig af den islandske Landskasse (jfr. dog § 6 i. f.).

28.
Juli.

Saafremt Kabelforbindelsen mellem Shetlandsøerne og Færøerne afbrydes i et Tidsrum af over 4 Maaneder, bortfalde begge de nævnte Subventioner for den Tid, Afbrydelsen har varet over 4 Maaneder. Saafremt Kabelforbindelsen imellem Færøerne og Island afbrydes i et Tidsrum af over 4 Maaneder, bortfalder den islandske Landskasses Subvention og Halvdelen af den danske Statskasses Subvention for den Tid, Afbrydelsen har varet ud over 4 Maaneder.

Naar Koncessionen er udløben, vil den kunne fornyes. Saafremt Selskabet ikke ønsker Koncessionen fornyet uden Subvention, eller saafremt Koncessionen erklæres for forbrudt (jfr. § 12), skal Danmark og Island være berettigede til uden Vederlag at fordre sig Kablet overdraget til Sameje efter Forholdet $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{3}$. Ønsker Island ikke at deltage i Overtagelsen af Kablet, er Danmark berettiget til alene at overtage dette.

§ 3.

I Koncessionstiden oppebærer Selskabet alle af Kablets Drift flydende Indtægter.

Maksimaltaksterne for Kablets Benyttelse fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder for et Tidsrum af indtil 5 Aar ad Gangen, første Gang efter Aftale med Islands Minister.

Forhøjelse af Taksterne vil ikke blive foretaget uden efter Samraad med Islands Minister. Taksterne for Benyttelse af de islandske Landlinier fastsættes for den islandske Trafik af de islandske Regeringsmyndigheder.

§ 4.

I Koncessionstiden afholder Selskabet alle med Kablets Vedligeholdelse og tidssvarende Drift forbundne Udgifter. I Thorshavn og Seydisfjord (eller Reydarfjord) opretter og betjener Selskabet paa sin Bekostning Stationer, der besørge Ekspeditionen af Telegrammer paa Kablet, hvorimod Telegrammernes Ekspedition paa Landleddninger samt Ind- og Udlevering af Telegrammer er Selskabet uvedkommende. Samarbejdet mellem Selskabet og det stedlige Post- og Telegrafvæsen ordnes ved Overenskomst med de vedkommende Myndigheder.

Fra Kablets Landingssted paa Island til Reykjavik tilvejebringes der en Telegrafledning, som skal være aabnet for Drift senest den 1ste Oktober 1906, medmindre der indtræder uovervindelige eller dog undskyldelige Hindringer. Til dette Anlægs Udførelse yder Selskabet en Gang for alle et Bidrag paa 300,000 Kr. til Islands Landskasse. Anlægget udføres paa Foranstaltning af den islandske Regering for Landskassens Regning og bliver dennes Ejendom. Landskassen afholder alle med Landliniens Vedligeholdelse og Betjening forbundne Udgifter og oppebærer alle af Liniens Drift flydende Indtægter.

Indtræder der Afbrydelse eller anden Fejl paa Selskabets Ledninger, hvorved Telegraferingen forhindres eller vanskeliggøres, skal Selskabet hurtigst muligt træffe alle fornødne Foranstaltninger til Fejlens Afhjælpning.

Afbrydelser eller Fejl, der maatte indtræde paa Telegrafledningen mellem Kablets Landingssted og Reykjavik, ville af den islandske Regering blive afhjulpne hurtigst muligt. For Indtægtsforringelse ved Kablets Drift, som skyldes Forstyrrelser Nr. 9. Bekendtgt. af 28. Juli om Koncession for Aktieselsk. „Det store nordiske Telegrafselskab“ paa Anlæg og Drift af et undersøisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island.

Nr. 9. lagið þó undir neinum kringumstæðum kröfur til skaðabóta fyrir tekjurírnun, stafandi
28. af ólagi á landsímanum.
júli.

5. gr.

Fjelagið er, með tilliti til síma þess, er leyfi þetta hljóðar um, háð ákvæðunum í ritsímasamningi þeim, er gjör var í St. Pjetursborg 10.—22. júlí 1875 og þeim alþjóðareglum, sem settar eru eða verða eftir samningi þessum.

6. gr.

Meðan leyfi þetta stendur skal ekki mega veita neinum öðrum en fjelaginu rjett til símalagningar eða annara til almenningsnota ætlaðra rafmagnssambanda milli Íslands og Færeyja, eða milli Íslands eða Færeyja og annara hluta Norðurálfu. Aptur á móti skal leyfisskrá þessi ekki vera því til fyrirstöðu, að reistar sjeu á Íslandi og í Færeyjum stöðvar fyrir þráðlausa firðritun, til hraðskeytasambands við skip á sjó úti. Heimilt er og stjórn Íslands, áður leyfi þetta er á enda, að stofna þráðlaust firðritunarsamband milli Færeyja og einhvers staðar í nánd við Reykjavík, ef stjórninni þykir það æskilegt, með því skilyrði, að fjelagið fái sömu borgun fyrir hraðskeyti send með loptritunartækjunum, eins og fyrir sæsímaskeyti frá eða til eða gegnum Ísland. Meðan slíkt þráðlaust samband er reglulega notað, færist tillag það frá landssjóði, sem nefnt er í 2. gr., niður um 13,000 kr. á ári.

7. gr.

Svo framarlega sem aðrir en fjelagið, meðan leyfi þetta stendur, sækja um leyfi til að koma á firðritunarsambandi milli Íslands og einhvers lands utan Norðurálfu, þá skal fjelaginu gefinn kostur á að láta uppi álit sitt, og að öllu jöfnu hafa forgangsrjett til þess að fá leyfið.

Sje ritsími lagður milli Íslands og einhvers lands utan Norðurálfu, skal færa niður tillög þau, sem nefnd eru í 2. gr., með tilliti til hagsmuna þeirra, sem fjelagið fær við það.

8. gr.

Þeir starfsmenn, sem settir verða til þess að rækja sæsímastöðvarnar í Þórshöfn og á Seyðisfirði (Reyðarfirði), skulu hafa rjett innborinna manna í Danmörku. Þeir skulu vinna eið þann, sem stílaður er dönskum ritsímamönnum um að gæta þagnarskyldunnar, og skulu hlíta hegningarákvæðunum í lögum 11. maí 1897, 18. gr.

9. gr.

Danmerkurstjórn áskilur sjer rjett til þess að stansa alveg sambandið gegnum þráðinn af ástæðum, sem að almenningsöryggi lúta, án þess fjelagið geti átt heimting á neinum skaðabótum fyrir það.

10. gr.

Við lok hvers reikningsárs ber fjelaginu að senda samgöngumálastjórninni og stjórnarráði Íslands reikning yfir tekjur og gjöld sæsímans um hið liðna reikningsár. Nr. 9. Auglýsing 28. júlí um leyfi fyrir hlutafjelagið „Hið stóra norræna ritsímafjlag“ til að stofna og starfrækja neðansjávarritsíma milli Hjaltlands, Færeyja og Íslands.

paa denne Landlinie, har Selskabet dog under ingen Omstændigheder Krav paa Nr. 9. Erstatning.

28.
juli.

§ 5.

Selskabet er med Hensyn til det koncessionerede Anlæg underkastet Bestemmelserne i den i St. Petersburg den 10de—22de Juli 1875 afsluttede Telegrafkonvention med det dertil hørende til enhver Tid gældende internationale Telegrafreglement.

§ 6.

I Koncessionstiden skal der ikke kunne gives nogen anden end Selskabet Koncession paa Kabler eller andre til offentligt Brug bestemte elektriske Forbindelsesmidler mellem Island og Færøerne indbyrdes eller mellem Island og Færøerne og nogen Del af Europa. Derimod skal nærværende Koncession ikke være til Hinder for, at der paa Island og Færøerne oprettes traadløse Telegrafstationer til Udveksling af Telegrammer med Skibe i Søen.

I det Tilfælde, at den islandske Regering inden Koncessionens Udløb maatte finde det ønskeligt, kan den — saafremt Selskabet ikke vil paatage sig Anlægget — for egen Regning foranstalte Opstilling og Drift af Apparater til traadløs Telegrafering mellem Færøerne og et i nærheden af Reykjavik beliggende Punkt, paa Betingelse af, at Selskabet oppebærer samme Betaling for de gennem det traadløse Anlæg sendte Telegrammer som for Kabeltelegrammer fra og til eller transiterende Island. Saalænge en saadan traadløs Forbindelse er i regelmæssig Brug, nedsættes den i § 2 nævnte Subvention fra den islandske Landskasse med 13,000 Kr. aarlig.

§ 7.

I Tilfælde af, at nogen anden end Selskabet i Koncessionstiden skulde søge Koncession paa telegrafisk Forbindelse mellem Island og et Land udenfor Europa, skal Selskabet have Lejlighed til at udtale sig om Sagen og skal under lige Forhold have Fortrin til at opnaa en saadan Koncession.

Anlægges der Telegraf mellem Island og et Land udenfor Europa, skulle de i § 2 nævnte Subventioner kunne fordres nedsatte under Hensyn til den Fordel for Selskabet, som derved maatte opnaas.

§ 8.

De Personer, der ansættes til Kablets Betjening paa Stationerne i Thorshavn og Seydisfjord (Reydarfjord), skulle have dansk Indfødsret. De skulle aflægge den for danske Telegraffunktionærer foreskrevne Ed paa Overholdelse af Telegrafhemmeligheden og ere underkastede Straffebestemmelserne i Lov af 11te Maj 1897 § 18.

§ 9.

Den danske Regering forbeholder sig Ret til at standse Trafiken paa Kablet af Grunde, der vedrøre den offentlige Sikkerhed, uden at der i den Anledning af Selskabet skal kunne rejses noget Krav paa Erstatning.

§ 10.

Efter hvert Regnskabsaars Udgang vil der af Selskabet være at tilstille Ministeriet for offentlige Arbejder og Islands Ministerium en Opgørelse over Kablets Indtægter og Udgifter i det forløbne Regnskabsaar.

Nr. 9. Bekendtg. af 28. Juli om Koncession for Aktieselsk. „Det store nordiske Telegrafselskab“ paa Anlæg og Drift af et undersøisk Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island.

Nr. 9.

28.
júli.

11. gr.

Fjelagið getur því að eins selt öðrum rjett sinn eptir leyfi þessu, að samgöngumálaráðherrann og ráðherra Íslands samþykki. Samþykkis samgöngumálaráðherrans þarf og til þess að fjelagið geti breytt um þjóðerni eða flutt heimili sitt frá Kaupmannahöfn.

12. gr.

Að því er snertir skýringar á þessum samningi ber fjelaginu að hlýta úrskurði samgöngumála-ráðherrans.

Haldi fjelagið ekki þær skuldbindingar, sem því eru á herðar lagðar í leyfis-skrá þessari, má svipta það leyfinu.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 24. maí 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein. Svend Høgsbro.

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands 28. júlí 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

§ 11.

Nr. 9.
28.
Juli.

Selskabet kan kun med Samtykke af Ministeren for offentlige Arbejder og af Islands Minister overdrage nærværende Koncession til andre. Samtykke af Ministeren for offentlige Arbejder er ogsaa nødvendigt, hvis Selskabet skulde ønske at forandre Nationalitet eller at flytte sit Sæde fra Kjøbenhavn.

§ 12.

Med Hensyn til Fortolkning af nærværende Koncession skal Selskabet være underkastet Kendelse af Ministeren for offentlige Arbejder.

Overholder Selskabet ikke de i nærværende Koncession paalagte Forpligtelser, kan Koncessionen erklæres for forbrudt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Maj 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein. Svend Høgsbro.

vilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 28de Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 10.

31.
júli.

Auglýsing

um,

að út sje gefin endurskoðuð skipulagsskrá fyrir Ræktunarsjóð Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefur Hans hátign konungnum þóknazt í dag að veita skipulagsskrá þeirri, er hjer fer á eptir, allrahæsta staðfesting:

Samkvæmt lögum 2. marz 1900 um stofnun Ræktunarsjóðs Íslands og lögum 20. október 1905 um breyting á og viðauka við tjeð lög gjöri og gef jeg, Íslands ráðherra Hans konunglegu hátignar hjer með í von um allrahæsta staðfesting Hans hátignar konungsins eptirfylgjandi.

endurskoðaða skipulagsskrá
fyrir
Ræktunarsjóð Íslands.

1. gr.

Ræktunarsjóður Íslands er stofnaður með lögum 2. marz 1900, og er þeim síðar breytt að nokkru með viðaukalögum 20. október 1905. Hann er stofnaður til þess að efla ræktun landsins bæði með lánum til jarðabóta og annara framkvæmda, er að jarðrækt lúta, og með lánum til ábýliskaupa; sem og með styrk til lífsábyrgðarkaupa til viðbótartryggingar fyrir lánum til ábýliskaupa og með verðlaunum fyrir atorku, hagsýni og eptirbreytnisverðar nýungar í landbúnaði.

2. gr.

Höfuðstóll sjóðsins er andvirði þjóðjarða þeirra, sem seldar hafa verið frá árslokum 1883. Í sjóðinn rennur ennfremur andvirði þjóðjarða þeirra, er hjer eptir verða seldar, svo og það af ársvöxtum hans, sem eigi er varið á annan hátt, samanber 3. gr.

3. gr.

Af ársvöxtunum skal greiða til landssjóðs 3 af hundraði árlega af andvirði þeirra þjóðjarða, sem seldar eru eptir 1. janúar 1906, jafnóðum og vextir og afborganir renna í Ræktunarsjóðinn. Af því, sem þá er eptir af ársvöxtum sjóðsins, má verja allt að $\frac{2}{3}$ hlutum til að styrkja menn til lífsábyrgðarkaupa til viðbótartryggingar fyrir láni til ábýliskaupa og til verðlauna. Að öðru leyti skal leggja vextina við höfuðstólinn.

Nr. 10. Auglýsing 31. júli um, að út sje gefin endurskoðuð skipulagsskrá fyrir Ræktunarsjóð Íslands.

Bekendtgørelse

Nr. 10.

31.
Juli.

om,

at der er udgaaet en revideret Fundats for Islands Dyrkningsfond.

Paa Islands Ministeriums derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget hans Majestæt Kongen under Dags Dato at meddele allerhøjeste Konfirmation paa nedenstaaende Fundats:

I Henhold til Lov om Oprettelse af Islands Dyrkningsfond af 2. Marts 1900 samt Lov af 20. Oktober 1905 om Forandring i og Tillæg til nævnte Lov og i Forventning af Hans Majestæt Kongens allerhøjeste Konfirmation giver og fastsætter jeg undertegnede, Hans kongelige Majestæts Minister for Island, herved følgende

reviderede Fundats for Islands Dyrkningsfond.

§ 1.

Islands Dyrkningsfond er oprettet ved Lov af 2. Marts 1900, som senere er blevet noget forandret ved Lov om Tillæg til samme af 20. Oktober 1905. Den er oprettet i det Øjemed at befordre Landets Opdyrkning ved at bevilge Laan til Jordforbedringer og andre Foranstaltninger, der sigte til Jorddyrkning, Laan til Lejere til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Ejendomme, samt endvidere ved at uddele Understøttelse til Køb af Livsforsikringer, som kan tjene som Suppleringsgaranti for ydede Laan til Lejere til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Ejendomme og ved Præmier for udvist Dygtighed, Indsigt og mønsterværdige Nyforetagender i Landbruget.

§ 2.

Fondens Kapital bestaar af Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jordejendomme, der ere blevne afhændede efter Udgangen af Aaret 1883. Endvidere henlægges til Fonden Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jordejendomme, der herefter maatte blive afhændede, samt den Del af Fondens aarlige Renter, som ikke anvendes paa anden Maade, i Henhold til § 3.

§ 3.

Af de aarlige Renter skal der betaales til Landskassen 3 Procent aarlig af Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jorder, der sælges efter 1. Januar 1906, efterhaanden som Renter og Afdrag tilflyde Dyrkningsfonden. Af det øvrige af Fondens aarlige Renter kan indtil $\frac{2}{3}$ anvendes til Understøttelser til Køb af Livsforsikringer, som kan tjene som Suppleringsgaranti for ydede Laan til Lejere til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Ejendomme, samt til Præmier. Forøvrigt skal Renterne tillægges Fondens Kapital.

Nr. 10. Bekendtg. af 31. Juli om, at der er udgaaet en revideret Fundats for Islands Dyrkningsfond.

Nr. 10.

4. gr.

31.
júli.

Til jarðabóta þeirra, er lán má veita til eða verðlaun má veita fyrir úr sjóðnum, teljast: Túnasljettun, þurkun með opnum skurðum eða lokræsum, áveituskurðir, flóðgarðar og stíflugarðar, girðingar, áburðarhús og safnþrór, sáðreitir, fjárbæli, engjarækt, gróðurreitir, afmarkaðar beitarspildur, vegir til heimilisparfa, undirbúningur á jörð til matjurtareita, trjáplöntun, sandgræðsla, varnir gegn landbroti eða uppblæstri og sjerhvað annað, er miðar að því að rækta óræktað land eða auka afurðir landsins, hvort heldur er til manneldis eða skepnufóðurs.

6. gr.

Höfuðstólinn má aldrei skerða. Ef eigi þarf í svipinn að halda á einhverju af því fje, sem til taks er í sjóðnum til útlána, skal til bráðabirgða koma því á vöxtu í áreiðanlegum banka eða sparissjóði.

6. gr.

Stjórnarráðið hefir stjórn sjóðsins á hendi og veitir öll lán, styrki og verðlaun, en um þær veitingar skal þó áður leita álits stjórnar Búnaðarfélags Íslands.

7. gr.

Reikning sjóðsins og skýrslur um styrkveitingar og verðlaunaveitingar skal birta á ári hverju í Bdeild sjórnartíðindanna.

Reikningar sjóðsins skulu árlega fylgja landsreikningunum og endurskoðast af yfirskoðunarmönnum alþingis.

8. gr.

Skipulagsskrá fyrir Ræktunarsjóðinn, útgefin 8. júlí 1901, er hjermeð úr gildi felld.

H. Hafstein.*Jón Hermannsson.*

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 31. júlí 1906.

H. Hafstein.*Jón Hermannsson.*

§ 4.

Til Jordforbedringer, hvortil der kan tilstaaes Laan eller for hvilke Præmier kan uddeles, henregnes: Tuejævning paa Hjemmemarken, Dræning, være sig ved Hjælp af aabne Grøfter eller lukkede Render, Overrislingsgrøfter, Dæmninger, Indhegninger, Huse eller Kuler til Opbevaring af Gødning, Saaningsanlæg, Indelukke for Faar, Engkulturer, Mosekulturer, Forsøgsanlæg eller afgrænsede Græsgange, Veje til Hjemmets Tarv, Jordens Bearbejdelse til Køkkenhaver, Træplantning, Opdyrkning af sandede Arealer, Værn mod Bortskylning af Land eller Bortblæsning af Muldjorden og alt, hvad der iøvrigt henhører til Opdyrkning af udyrket Jord eller tjener til at forøge Jordens Afgrøde, være sig Næringsmidler til Mennesker eller Foderstoffer til Kreaturer.

31.
Juli.

§ 5.

Kapitalen maa aldrig angribes. Er der ikke straks Brug for nogen iøvrigt disponibel Del af den til Udlaan, skal den midlertidig indsættes til Forrentning i en solid Bank eller Sparekasse.

§ 6.

Fonden bestyres af Ministeriet, der efter indhentet Betænkning af Islands Landbrugsselskab bevilger alle Laan, Understøttelser og Præmier.

§ 7.

Fondens Regnskab samt en Beretning om Uddelingen af Understøttelser og Præmier skal aarlig bekendtgøres i Regeringstidendes Afdeling B.

Fondens Regnskab skal aarlig følge Landsregnskabet og revideres af Altingets Revisorer.

§ 8.

Fundats for Dyrkningsfonden af 8. Juli 1901 er herved ophævet.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 11.

31.
júl.

Reglugjörð

fyrir

Ræktunarsjóð Íslands.

1. gr.

Lán má veita úr Ræktunarsjóði:

I. Til jarðabóta:

- a) gegn fasteignarveði með tryggingu innan $\frac{3}{5}$ af virðingarverði veðsins og mega aðeins lán úr opinberum sjóðum eiga fyrsta forgangsreitt;
- b) gegn ábyrgð sveitarstjórna, bæjarstjórna eða sýslunefnda;
- c) gegn tryggingu í tekjum prestakalla.

II. Til ábýliskaupa:

Þau lán veitast aðeins gegn 2. veðrjetti næst á eftir lánum úr opinberum sjóðum. Lána má umfram $\frac{3}{5}$ virðingarverðs gegn viðbótartryggingu í lífsábyrgðarskírteini lántakanda, það sem nemur veðhæfi lífsábyrgðarinnar.

2. gr.

Vextir af lánum úr Ræktunarsjóðnum eru 4 % um árið. Minna lán en 200 kr. veitist eigi.

3. gr.

Láni hverju, sem einstakir menn taka til jarðabóta, skal að öllu leyti varið til jarðabóta þeirra, er hann hefur greint í lánbeiðni sinni og að auki upphæð, er nemur $\frac{1}{3}$ af lánsupphæðinni. Ef eigi er sannað fyrir stjórnarráðinu, áður en 3 ár eru liðin frá því lánið var borgað út, að allri upphæðinni hafi verið varið svo sem til var ætlast, er lánið við lok þessa tímabils fallið í gjalddaga, ásamt með $1\frac{1}{2}$ % um árið frá útborgunardegi lánsins, auk 4 % ársvaxta þeirra, er greiða ber samkvæmt 2. gr. Lán það, sem varið er til jarðabóta eins og til var ætlast, er afborgunarlaust 4 fyrstu árin, en úr því skal afborga $\frac{1}{16}$ hlut þess á ári.

4. gr.

Sá sem óskar að fá lán úr Ræktunarsjóðnum til jarðabóta, skal auk venjulegra lántökuskilríkja senda með beiðni sinni um lánið vottorð frá sveitar- eða bæjarstjórninni um hvað hann áður kann að hafa unnið að jarðabótum, svo og nákvæma skýrslu um hvernig jarðabót þeirri er varið, er hann ætlar að framkvæma með lánum, og hvað hún muni kosta. Sje hann leiguliði, skal hann og gefa skýrslu um, hvern styrk landsdrottinn vilji leggja til jarðabótarinnar beinlínis eða óbeinlínis.

Nr. 11. Reglugjörð 31. júlí fyrir Ræktunarsjóð Íslands.

Reglement

for

Islands Dyrkningsfond.

Nr. 11.

31.
Juli.

§ 1.

Laan kan bevilges af Dyrkningsfonden:

I. Til Jordforbedringer:

- a) mod Pant i fast Ejendom med Sikkerhed indenfor $\frac{3}{5}$ af Pantets Vurderingssum, og maa kun Laan af offentlige Kasser være forud prioriterede;
- b) mod Garanti af Reps-, Købstads- eller Sysselkommuner;
- c) mod Sikkerhed i Præstekalds Indtægter.

II. Til Lejere til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Ejendomme. Disse Laan bevilges kun mod 2den Prioritet næst efter Laan af offentlige Kasser. Der kan laanes udover $\frac{3}{5}$ af Pantets Vurderingssum mod Suppleringsgaranti i en Laan-tageren tilhørende Livsforsikringspolice efter Policens Omsætningsværdi.

§ 2.

Af Laanene betales 4 pCt. p. a. i Rente. Mindre Laan end 200 Kr. bevilges ikke.

§ 3.

Ethvert Laan, som private erholde til Jordforbedringer, skal anvendes helt til de i vedkommendes Ansøgning angivne Jordforbedringer og desuden en Sum af mindst $\frac{1}{3}$ af Laanebeløbet. Hvis det ikke inden Udgangen af 3 Aar fra Laanets Udbetaling godtgøres for Ministeriet, at det samlede Beløb er blevet anvendt paa den foreskrevne Maade, er Laanet ved Udgangen af dette Tidsrum forfaldet til Betaling tilligemed $1\frac{1}{2}$ pCt. p. a. fra Laanets Udbetalingsdag foruden de efter § 2 pligtige 4 pCt. Det Laan, som ifølge Bestemmelsen anvendes til Jordforbedringer, henstaar i de 4 første Aar uden Afbetaling, men efter den Tid skal der aarlig afbetales $\frac{1}{16}$ af Laanet.

§ 4.

Den som ønsker Laan af Dyrkningsfonden til Jordforbedringer, skal foruden de sædvanlige til Optagelse af Laan nødvendige Bevisligheder indsende med sin Ansøgning om Laanet en Attest fra Kommunalbestyrelsen om, hvad han tidligere maatte have udført af Jordbedringer, samt en udførlig Redegørelse for Beskaffenheden af og Omkostningerne ved den Jordforbedring, som han har i Sinde at udføre for det laante Beløb. Er han Lejlænding, skal han tillige opgive skriftlig, hvor stort Bidrag Jord-drotten er villig til at yde til Jordforbedringen, enten direkte eller indirekte.

Nr. 11. Reglement af 31. Juli for Islands Dyrkningsfond.

Nr. 11.

31.
júlí.

5. gr.

Sá sem óskar að fá lán úr Ræktunarsjóðnum, gegn 2. veðrjetti til ábýliskaupa, hvort sem það eru jarðir eða grasbýli og þurrabúðir, utan verzlunarlóðar í kaupstöðum og kauptúnum, skal auk venjulegra lántökuskilríkja senda með beiðni sinni um lánið vottorð frá sveitar-eða bæjarstjórninni um, að hann sje maður er líklegur sje til að láta sjer verða gagn að kaupunum. Lán það sem veitt er til ábýliskaupa úr Ræktunarsjóðnum skal afborgast með $\frac{1}{20}$ á ári. Nú gengur jarðeign, sem slíkt lán hefur verið veitt til að kaupa, úr sjálfsábúð, áður en lánið er greitt að fullu, og falla þá eptirstöðvar þess jafnskjótt í gjalddaga.

6. gr.

Til þess að lán geti orðið veitt úr Ræktunarsjóðnum gegn tryggingu í tekjum prestakalls útheimtis, að lánbeiðninni um það fylgi glögg skýrsla um hina fyrirhuguðu jarðabót og nákvæm áætlun um kostnaðinn við hana, ásamt vottorði frá úttektarmönnum sveitarinnar um, að þeir áliti fyrirtækið arðvænlegt og hinn áætlaða kostnað hæfilegan.

Lánið getur orðið veitt allt að hinni áætluðu upphæð, og getur helmingur þess fengizt útborgaður að afliðnum fardögum það ár, sem jarðabótin á að vinnast að fullu. Þegar verkinu svo er lokið, sem verður að vera gjört sama ár sem fyrri helmingur lánsins er tekinn, skal gefa glöggan reikning yfir kostnaðinn, sem orðið hefur við það, og hafi úttektarmenn vottað á reikninginn, að þeir áliti hann sanngjarnan og að verkið sje vel af hendi leyst, verður síðari hluti lánsins útborgaður, enda fari það ekki fram úr kostnaðinum.

Lánið endurborgist með $\frac{1}{10}$ á ári fyrstu fimm fardagaárin, eptir að það er tekið, en úr því með $\frac{1}{20}$ á ári, þannig, að það sje að fullu endurborgað eptir 15 ár.

Jarðabótinni skal jafnan vel haldið við og henni skilað við prestaskipti í góðu standi eða með fullu álagi.

7. gr.

Þeir sem sækja um styrk til lífsábyrgðarkaupa til viðbótartryggingar lánunum til ábýliskaupa, skulu skýra frá hvernig þeim jarðakaupum er varið, sem um er að ræða, og senda samskonar vottorð frá sveitar-eða bæjarstjórn, sem um er rætt í 5. gr. Ennfremur skal umsækjandi skýra frá, hve há sú æfilanga lífsábyrgð er, sem hann vill kaupa og upphæð iðgjalda, sem og hvort hann ætlar að ljúka þeim á einu eða á tveim eða þremur árum. Styrkurinn veitist eigi með minni upphæð en 50 kr. í senn, og eigi með hærri upphæð en helming iðgjaldanna, allt að 300 kr. alls; hann er og bundinn við að lífsábyrgðin sje keypt í lífsábyrgðarstofnun ríkisins.

8. gr.

Þeir sem öðlast vilja verðlaun af vöxtum Ræktunarsjóðsins fyrir atorku, hagsýni og eptirbreytnisverðar nýungar í landbúnaði, skulu senda hlutaðeigandi sýslunefnd eða bæjarstjórn bónarbrjef um þetta áleiðis til stjórnarráðsins, og skal bónarbrjefinu fylgja vottorð tveggja áreiðanlegra manna, um að rjett sje sagt frá í bónarbrjefinu og lætur sýslunefndin eða bæjarstjórnin álit sitt fylgja því.

Nr. 11. Reglugjörð 31. júlí fyrir Ræktunarsjóð Íslands.

§ 5.

31.
Juli.

Den, som ønsker at faa Laan af Dyrkningsfonden mod 2den Prioritet til Erhvervelse som Selvejendom af den af ham beboede Gaard, Hus med tilhørende Græsod eller Tomthus, udenfor Handelsgrundene i Købstæder og Handelssteder, skal, foruden de sædvanlige til Optagelse af Laan nødvendige Bevisligheder, indsende med sin Ansøgning Attest fra Kommunalbestyrelsen om, at han er en saadan Mand, for hvem Erhvervelsen af Ejendommen sandsynligvis ville blive til Nytte og Gavn. Det Laan, som bevilges af Dyrkningsfonden til Erhvervelse som Selvejendom af den af vedkommende beboede Ejendom, skal afbetales med $\frac{1}{20}$ aarlig. Gaar en Jordejendom, til hvis Erhvervelse et saadant Laan er blevet bevilget, ud af Ejerens Brug, forinden Laanet er fuldt tilbagebetalt, er den ikke afbetalte Del af samme straks forfalden.

§ 6.

For at der kan bevilges Laan af Dyrkningsfonden mod Sikkerhed i Præstekalds Indtægter udkræves, at Ansøgningen om Laanet ledsages af en udførlig Redegørelse for den paatænkte Jordforbedring og nøjagtigt Overslag over Udgifterne ved Udførelsen af samme, samt en Attest fra Kommunens Udtægtsmænd om, at de anser Foretagendet for at være lukrativt og den anslaaede Bekostning ved samme for passende.

Laanet kan bevilges med et Beløb af indtil de anslaaede Udgifter og kan Halvdelen af Laanebeløbet udbetales efter Fardag det Aar, i hvilket Jordforbedringen paatænkes fuldført. Naar denne er fuldført, hvilket skal ske i det samme Aar i hvilket Laanets første Halvdel erholdes udbetalt, skal der aflægges et udførligt Regnskab over de medgaaede Udgifter, hvilket Regnskab bør forsynes med en Paategning af Udtægtsmændene om, at de anser dette for billigt og Arbejdet for at være godt udført, hvorefter den anden Halvdel af Laanet, hvilket dog ikke maa overstige de virkelige Udgifter, bliver udbetalt.

Laanet tilbagebetales med $\frac{1}{10}$ aarlig i de første fem Fardagaar, efter at det er erholdt, men derefter med $\frac{1}{20}$ aarlig, saaledes at hele Laanet er tilbagebetalt efter 15 Aar.

Jordforbedringen skal stadig vedligeholdes og afleveres ved Præsteskitte i god Stand og med fuld Aabod.

§ 7.

De som ansøge om Understøttelse til Køb af Livsforsikring til Anvendelse som Suppleringsgaranti for Laan til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Ejendomme, skal gøre Rede for, hvorledes det forholder sig med de paagældende Ejendoms-køb, samt indsende en Attest fra vedkommende Kommunalbestyrelse som den i § 5 omhandlede. Endvidere skal Ansøgeren gøre Rede for, hvor stor den livsvarige Livsforsikring er, som han agter at købe, og for Præmiernes Størrelse, samt om han agter at betale dem paa eet, to eller tre Aar. Understøttelsen tildeles ikke med mindre Beløb end 50 Kr. ad Gangen, og ikke med større Beløb end Halvdelen af Præmierne, indtil 300 Kr. ialt; Livsforsikringen er vedkommende pligtig til at købe i Statsanstalten for Livsforsikring.

§ 8.

De som ønske at erholde Præmier af Dyrkningsfondens Renter for udvist Dygtighed, Indsigt og monsterværdige Nyforetagender i Landbruget, skal igennem vedkommende Sysselforstanderskab eller Bybestyrelse indsende til Ministeriet en Ansøgning herom, ledsaget af Attest fra to paalidelige Mænd om Rigtigheden af det i Ansøgningen anførte samt vedføjet Sysselforstanderskabets eller Bybestyrelsens Erklæring.

Nr. 11.

9. gr.

31.
júli.

Verðlaun veitast eigi fyrir aðrar framkvæmdir en þær, sem gerðar hafa verið á næstu undanförmu 5 árum. Minni verðlann en 50 kr. veitast eigi og eigi meiri en 200 kr.

10 gr.

Allar beiðslur um lán úr Ræktunarsjóðnum skulu vera komnar til stjórnarráðsins fyrir lok febrúarmánaðar, en beiðslur um verðlaun fyrir lok júnímánaðar.

11. gr.

Reglugjörð fyrir Ræktunarsjóð Íslands frá 8. júlí 1901 og viðauki við reglugjörð þessa frá 15. desbr. 1902, skal hjermeð úr gildi fallið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Í stjórnarráði Íslands, 31. júlí 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

§ 9.

Nr. 11.

Præmier uddeles ikke for andre Arbejder end de, som ere udførte i Løbet af de næstforegaaende 5 Aar. Mindre Præmier end 50 Kr. uddeles ikke og ikke større end 200 Kr.

31.
Juli.

§ 10.

Alle Ansøgninger om Laan og om Præmier af Dyrkningsfonden skulle være indkomne til Ministeriet, henholdsvis inden Udgangen af Februar og inden Udgangen af Juni.

§ 11.

Reglement for Islands Dyrkningsfond af 8. Juli 1901 og Tillæg til nævnte Reglement af 15. Decbr. 1902 ophæves herved.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 12.

31.
júlí.

Auglýsing

um,

að út sje gefin skipulagsskrá fyrir Fiskiveiðasjóð Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefur Hans hátign konunginum þóknast í dag að veita skipulagsskrá þeirri, er hjer fer á eptir, allrahæsta staðfesting:

Samkvæmt lögum 10. nóvember 1905 um stofnun Fiskiveiðasjóðs Íslands gjöri og gef jeg undirritaður Íslands ráðherra Hans konunglegu hátignar, hjermeð í von um allrahæsta staðfesting Hans hátignar konungsins eptirfylgjandi

Skipulagsskrá fyrir Fiskiveiðasjóð Íslands.

1. gr.

Fiskiveiðasjóður Íslands er stofnaður með lögum nr. 52, 10. nóv. 1905 til þess að efla fiskiveiðar og sjáfarútveg landsmanna með hentugum lánum, styrkveitingum og verðlaunum.

2. gr.

Stofnfje sjóðsins er 100,000 kr., sem landssjóður leggur fram í skuldabréfum fyrir lánum til þilskipakaupa eins og lánin stóðu við árslok 1905. Á skuldabréf þessi skal rita framsal til sjóðsins. Við sjóðinn bætist árlega fyrst um sinn $\frac{1}{3}$ hluti þess sektafjár, sem í landssjóð rennur fyrir ólöglegar veiðar í landhelgi eptir 22. dag febrúarmánaðar 1906, að meðtöldum $\frac{1}{3}$ þess nettóandvirðis, sem landssjóði greiðist fyrir upptækan afla og veiðarfæri botnvörpunga, og greiðist fje þetta í sjóðinn jafnóðum og það gelzt landssjóði. Ennfremur leggjast við höfuðstólinn gjafir allar og ánafnanir, er sjóðnum kynni að hlotnast, svo og sá hluti af árstekjunum, sem eigi er varið á annan hátt samkvæmt 5. gr.

3. gr.

Höfuðstólnum, eins og hann er talinn í 2. gr., skal varið til lánveitinga með vægum kjörum:

- a. til þess að kaupa og byggja fiskiskip. Með fiskiskipum, er lán má veita til, teljast auk þilskipa, hvort sem eru seglskip eða vjelum knúð, opnir fiskibátar, sem fram eru knúðir af vjelaaffi, þó eigi minni en 3 smálestir. Að jafnaði skal ekki veita lán til að kaupa skip nema frá útlöndum, og skulu þau vera fyrsta flokks. Ef sjerstaklega stendur á, má þó lána til kaupa á innlendu skipi, ef skipið er eins gott og fyrsta flokks skip útlend, og hætt er við, að það mundi ekki ganga til fiskiveiða ella.
- b. til þess að kaupa ný veiðarfæri, sjerstaklega þessháttar veiðarfæri, sem dýrari eru og fengsælli talin, en þau er almennt tíðkast hjer á landi.

Nr. 12. Auglýsing 31 júlí um, að út sje gefin skipulagsskrá fyrir Fiskiveiðasjóð Íslands.

Bekendtgørelse

om,

at der er udgaaet en Fundats for Islands Fiskerifond.

Nr. 12.

31.
Juli.

Paa Islands Ministeriums derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato at meddele allerhøjeste Konfirmation paa nedenstaaende Fundats:

I Henhold til Lov om Oprettelse af Islands Fiskerifond af 10de November 1905 og i Forventning af Hans Majestæt Kongens allerhøjeste Konfirmation giver og fastsætter jeg undertegnede, Hans kongelige Majestæts Minister for Island, herved følgende

Fundats for Islands Fiskerifond.

§ 1.

Islands Fiskerifond er oprettet ved Lov Nr. 52 af 10. November 1905 i det Øjemed at befordre Landets Fiskeribedrift ved at bevilge hensigtsmæssige Laan og Understøttelser samt ved at uddele Præmier.

§ 2.

Fondens Grundkapital er 100,000 Kr., der tilskydes af Landskassen i Obligationer udstedte for Laan til Indkøb af Dæksfartøjer, som disse Laan henstode ved Udgangen af Aaret 1905. Disse Obligationer blive at forsyne med Transport til Fonden. Til Grundkapitalen henlægges aarlig indtil videre $\frac{1}{3}$ af de Bøder, der tilfalde Landskassen for ulovligt Fiskeri paa Søterritoriet efter den 22de Februar 1906, tilligemed $\frac{1}{3}$ af Nettoprovenuet af den for Trawlfartøjer konfiskerede Fangst og Fangstredskaber. Disse Beløb udbetales til Fonden efterhaanden som de indbetales til Landskassen. Endvidere henlægges til Grundkapitalen alle de Gaver og Legater, der maatte tilfalde samme, samt den Del af de aarlige Indtægter, som ikke anvendes paa anden Maade i Henhold til § 5.

§ 3.

Grundkapitalen, saaledes som denne er bestemt i § 2, skal anvendes til Ydelse af Laan paa billige Vilkaar:

- a. Til Indkøb og Bygning af Fiskerfartøjer. Til saadanne Fartøjer, hvortil Laan maa ydes, henregnes Dæksfartøjer, hvad enten de gaa for Sejl eller ved Hjælp af Maskiner, aabne Fiskerbaade, som drives ved Hjælp af Motorer, dog ikke under 3 Nettotons. Som Regel skal der kun ydes Laan til Indkøb af første Klasses Skibe fra Udlandet. Under særlige Omstændigheder kan der dog ydes Laan til Indkøb af indenlandske Skibe, forudsat at Skibet er lige saa godt som et første Klasses udenlandsk, og der er Udsigt til, at det ellers ikke vilde gaa ud paa Fiskeri.
- b. Til Indkøb af nye Fangstredskaber, i Særdeleshed saadanne som ere dyrere, og som anses heldigere til Fiskefangst, end de som almindelig benyttes her i Landet.

- Nr. 12. c. til hverskyns annara atvinnubóta við fiskiveiðar og fiskiverkun, og telst þar til
 31. beitufang og beitugeymsla, byggingar og áhöld til að þurka og verka fisk, lend-
 júlí. ingabætur og byggingar og áhöld til að draga upp, varðveita og gjöra við skip.

4. gr.

Árstekjur sjóðsins eru allir vextir og arður af höfuðstólnum, eins og hann á hverjum tíma er eptir 2. gr., og 6,000 kr. árlegt tillag úr landssjóði, er greiðist sjóðnum í ársbyrjun.

5. gr.

Af árstekjum sjóðsins má árlega verja allt að 3,000 krónum til styrkveitinga og allt að 500 krónum til verðlauna.

Styrk má veita:

- a. efnilegum ungum mönnum til að kynna sjer veiðiaðferðir, fiskiverkun og annað er lýtur að sjáfarútvegi, meðal erlendra þjóða.
- b. til útgáfu tímarita um fiskiveiðar og sjerhvað er að útgjörð og útvegi lýtur.

Verðlaun má veita fyrir framúrskarandi atorku og eptirbreytnisverðar nýjungar í fiskiveiðum og meðferð fiskjar.

6. gr.

Innstæðuna má aldrei skerða. Ef eigi þarf í svipinn að halda á einhverju af því fje, sem er í sjóði, til útlána samkvæmt 3. gr., skal því sem fyrst komið á vöxtu í áreiðanlegum banka eða sparissjóði.

7. gr.

Stjórnarráðið hefur á hendi stjórn sjóðsins og veitir lán öll, styrki og verðlaun. Verði stofnað almennt fiskiveiða- eða útgjörðarfelag fyrir land allt, í nokkurri líking við Búnaðarfelag Íslands, er hafi aðalstjórn sína í Reykjavík, skal leita álits fjelagsstjórnarinnar bæði um lánveitingar og veiting styrks og verðlauna úr sjóðnum.

8. gr.

Reikning sjóðsins og skýrslu um styrk- og verðlaunaveitingar skal birta á ári hverju í B-deild stjórnartíðindanna. Reikningurinn skal árlega fylgja landsreikningnum og endurskoðast af yfirskoðunarmönnum alþingis.

H Hafstein.

Jón Hermannsson.

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 31. júlí 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

- c. Til andre til Fiskeriernes Udvikling tjenende Foranstaltninger og Fiskens Til- Nr. 12.
virkning, hvortil henregnes Anskaffelse af Agn og dens Opbevaring, Huse og 31.
Redskaber til Tørring og Tilvirkning af Fisk, Udbedringer af Landingspladser Juli.
og Bygninger, Redskaber til at trække Skibene paa Land, og til Opbevaring og
Reparation af disse.

§ 4.

Fondens aarlige Indtægter bestaar af Renter og anden Indkomst af Kapitalen, saaledes som denne til enhver Tid er ifølge § 2, samt endvidere af et aarligt Tilskud fra Landskassen af 6,000 Kr., der blive at udbetale til Fonden ved hvert Aars Begyndelse.

§ 5.

Af Fondens aarlige Indtægter kan der hvert Aar anvendes indtil 3,000 Kr. til Understøttelser og indtil 500 Kr. til Præmier.

Understøttelse kan ydes:

- a. til lovende unge Mænd til udenlands at gøre sig bekendt med Fiskerimetoder, Tilvirkning af Fisk og andet Fiskeribedriften vedrørende.
- b. til Udgivelse af Tidskrifter for Fiskeri og Fiskeriinteresser.

Præmier kan gives for udvist fremragende Dygtighed og for saadanne Nyheder vedrørende Fiskeri og Fisketilvirkning, der kan tjene andre som Eksempel.

§ 6.

Grundkapitalen kan aldrig angribes. Er der ikke i Øjeblikket Brug for nogen iøvrigt disponibel Del af den til Udlaan efter § 3, gøres Beløbet saa snart som muligt frugtbringende ved Indsættelse til Forrentning i en solid Bank eller Sparekasse.

§ 7.

Fondens Bestyrelse varetages af Regeringen; denne afgør og bevilger alle Laan, Understøttelser og Præmier. For saa vidt der stiftes et almindeligt Fiskeri- eller Rederiselskab for hele Landet, i Lighed med Islands Landbrugsselskab og dettes Hovedbestyrelse har Sæde i Reykjavik, skal der fra Selskabet indhentes Betænkning om saavel Bevillinger af Laan som om Ydelse af Understøttelser og Præmier af Fonden.

§ 8.

Fondens Regnskab samt Beretning om Uddeling af Understøttelser og Præmier skal aarlig bekendtgøres i Regeringstidendens Afdeling B. Regnskabet skal aarlig ledsage Landsregnskabet og revideres af de af Altinget valgte Revisorer.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 13

31.
júli.

Reglugjörð

fyrir

Fiskiveiðasjóð Íslands.

1. gr.

Lán úr Fiskiveiðasjóði Íslands má veita öllum þeim, sem sjáfarútveg stunda sem atvinnuveg, svo og hlutafjelögum, sem fiskimenn eiga meira en helming hlutafjárins í. Lán má veita gegn fasteignarveði allt að $\frac{3}{5}$ virðingarverðs, enda eigi ekki aðrir forgangsrjett fyrir lánum þessum en opinberir sjóðir. Gegn tryggingu í gufuskipum og öðrum þilskipum yfir 16 smálesta má lána allt að helmingi váttryggðs verðs með 1. forgangsrjetti, og gegn tryggingu í mótorbát, 8—16 smálesta að stærð, má lána allt að þriðjungi váttryggðs verðs, enda sjeu skip þau og mótorbátar, er að veði eru sett, váttryggð í ábyrgðarfjelagi, sem stjórnarráðið tekur gilt.

2. gr.

Vextir af lánum þessum skulu vera 3 af hundraði á ári. Lánin mega vera afborgunarlauss 1 til 3 ár eftir atvikum, en endurborgist síðan með jöfnum greiðslum á 7 til 5 ára fresti.

3. gr.

Upphæð þeirra lánveitinga, sem heimilar eru samkvæmt 3. gr. skipulagsskrárinnar, má eigi vera hærri til hvers lánþega en nú skal greina:

- a. Skipakaupslán mega ekki hærri vera en 15,000 kr. til hvers gufuskips yfir 30 smálesta, og eigi hærri en 10,000 kr. til gufuskips, ef minna er; eigi hærri en 5,000 kr. til hvers seglskips yfir 16 smálesta að stærð, hvort sem hreyfivjel er í því eða ekki, og eigi hærri en 2,000 kr. til þilskipa, 16 smálesta eða minni, nje til vjelabáta.
- b. Veifaræralán hvert má eigi hærri vera en 2,000 kr.
- c. Atvinnubótalan má eigi veita hærri en 5,000 kr.

4. gr.

Láni hverju skal lántakandi skyldur að verja til þess, sem lánið er veitt til og tilgreint er í lánbeiðninni. Sje láninu að einhverju leyti eigi varið þannig, er það þegar fallið í gjalddaga. Nú er skipi eða mótorbát, sem að veði er sett sjóðnum, eigi haldið út til fiskiveiða einhverja vertíð, og er lánið þá án uppsagnar fallið í gjalddaga, nema öðruvísi semjast við stjórnarráðið, enda hafi stjórnarráðið eigi veitt leyfi til þess að skipið væri upp sett eða til annars notið þá vertíð.

5. gr.

Þeir sem lán vilja fá úr Fiskiveiðasjóðnum, skulu senda beiðni um það til stjórnarráðsins með venjulegum lántökuskilríkjum að því er snertir hin framboðnu veð.
Nr. 13. Reglugjörð 31. júli fyrir Fiskiveiðasjóð Íslands.

Reglement

for

Islands Fiskerifond.

Nr. 13.

31.
Juli.

§ 1.

Laan af Islands Fiskerifond kan ydes til enhver, der driver Fiskeri som Næringsvej, samt til Aktieselskaber, hvori over Halvdelen af Aktiekapitalen tilhører Fiskere. Laan kan bevilges mod Pant i faste Ejendomme indtil $\frac{3}{5}$ af Vurderingssummen, dog saaledes at kun Laan af en offentlig Kasse maa være forud prioriterede. Imod Sikkerhed i Dampskibe og andre Dæksskibe af over 16 Tons brutto kan laanes indtil Halvdelen af Assurance-summen mod 1. Prioritets Panteret. Imod Sikkerhed i Motorbaade af 8—16 Tons brutto kan laanes indtil en Tredjedel af Assurance-summen, dog kun for saa vidt, at de pantsatte Skibe og Baade ere assurerede i et Assuranceselskab, som Ministeriet godkender.

§ 2.

Af bemeldte Laan betales 3 pCt. p. a. i Rente. De kan være afdragsfri i 1—3 Aar efter Omstændighederne, men afbetales derpaa med lige Afdrag i 7—5 Aar.

§ 3.

De i Henhold til Fundatsens § 3 bevilgede Laan maa ikke til en enkelt Laantager overstige de nedenfor bestemte Beløb:

- a. Laan til Indkøb af Skibe maa ikke overstige 15,000 Kr. til hvert Dampskib af over 30 Tons, og ikke over 10,000 Kr. til et mindre Dampskib. Til hvert Sejlskib af over 16 Tons, hvad enten samme er forsynet med Motor eller ikke, maa ikke ydes et større Laan end 5,000 Kr., og ikke over 2,000 Kr. til Dæksfartøjer af 16 Tons eller derunder, eller til Motorbaade.
- b. Laan til Anskaffelse af Fiskeriredskaber maa ikke overstige 2,000 Kr. til en enkelt.
- c. Laan til Foranstaltninger til Fiskeriernes Udvikling maa ikke overstige 5,000 Kr.

§ 4.

Ethvert Laan skal af Laantageren anvendes i det Øjemed hvortil det ydes i Henhold til hans Ansøgning. Hvis Laanet ikke i sin Helhed anvendes i det angivne Øjemed, er det straks forfaldet til Betaling. Hvis et til Fonden pantsat Skib eller Motorbaad i nogen Fiskesæson ikke gaar ud paa Fiskeri, er Laanet uden Opsigelse forfaldet til Betaling, medmindre der er truffet særlig Aftale herom med Ministeriet; dog gælder dette selvfølgelig ikke, hvis Ministeriet har givet Tilladelse til at Skibet blev bragt paa Land eller benyttet i andet Øjemed den paagældende Fiskesæson.

§ 5.

De, som ønsker at faa Laan af Fiskerifonden, skal, foruden de sædvanlige til Optagelse af Laan fornødne Bevisligheder med Hensyn til den frembudne Sikkerhed, indsende Nr. 13. Reglement af 31. Juli for Islands Fiskerifond.

- Nr. 13. Umsóknnum um skipakaupalán skal auk virðingargjörðarinnar fylgja sölusamningurinn og skjöl skipsins eptir því sem unnt er, ella önnur skilríki um rjett nafn skipsins, heimkynni, aldur, stærð, byggingarefni og eignarheimild seljanda. Í umsóknnum um veiðarfæralán skal nákvæmlega lýsa því, hverskonar veiðarfæri umsækjandi ætlar að kaupa og hve mikil. Í umsóknnum um lán til atvinnubóta við fiskiveiðar eða fiskverkun skal vera nákvæm lýsing á fyrirtæki því, sem um er að ræða, og tilgangi þess, svo og áætlun um kostnað. Öllum lánbeiðslum skal fylgja vottorð yfirvalds um að umsækjandi stundi sjáfarútveg sem atvinnu, eða ef um hlutafjelag er að ræða, að fiskimenn eigi meira en helming hlutafjárins, og ennfreður vottorð yfirvalds eða hlutaðeigandi sveitarstjórnar, að umsækjandi sje líklegur til þess, að lánið komi að tilætludum notum í hans höndum.

6. gr.

Þeir sem vilja öðlast styrk úr Fiskiveiðasjóði til einhvers þess, sem um ræðir í 5. gr. skipulagsskrárinnar, skulu senda umsóknir sínar til stjórnarráðsins fyrir lok októbermánaðar ár hvert, og veitist þá styrkurinn um áramótin af komandi árs tekjum. Í umsóknnum um utanfararstyrk skal tilgreina, hvað beiðandi ætlar sjerstaklega að kynna sjer, og hvert gagn hann hyggi, að af því megi verða hjer á landi. Umsóknunum skulu fylgja meðmæli að minnsta kosti tveggja valinkunnra útgjörðarmanna eða skipstjóra er votti, að umsækjandi sje reglusamur og efnilegur maður, ötull og líklegur til þess að færa sjer styrkinn vel í nyt. Utanfararstyrk má eigi veita lægri en 100 kr., nje hærri en 600 kr. hverjum. Þeir er fá slíkan styrk eru skyldir að senda stjórnarráðinu opinbera skýrslu um árangurinn af ferðinni, og hvað þeir hafa kynnt sjer sjerstaklega, er að gagni mætti koma.

7. gr.

Þeir sem vilja öðlast verðlaun úr sjóðnum fyrir framúrskarandi atorku og eptirbreytnisverðar nýjungar í fiskiveiðum og meðferð fiskjar, skulu fyrir októbermánaðarlok senda stjórnarráðinu umsókn um, að þeir megi koma til greina. Umsókninni skal fylgja skýrsla tveggja valinkunnra manna, sem reynzlu og þekking hafa í því, er að fiskiveiðum lýtur, með árituðu vottorði sýslumanns eða bæjarfógeta um að svo sje. Í skýrslunni skulu þeir skýra nákvæmlega og eptir beztu vitund frá þeim framkvæmdum umsækjanda og nýjungum, sem taldar eru verðlaunaverðar, og nytsemd þeirri, er af þeim hefur hlotnast. Eigi verða þær framkvæmdir teknar til greina sem hafa minna en 5 ára reynzlu við að styðjast. Lægri verðlaun en 50 kr. skulu eigi veitt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur að hegða sjer.

Í stjórnarráði Íslands, 31. júlí 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Ansøgning derom til Ministeriet. Gaar Andragendet ud paa Laan til Indkøb af Skib, skal Nr. 13. foruden Vurderingsforretningen indsendes Købekontrakt og Skibets Papirer i videst mulige 31. Juli. Omfang, i modsat Fald andre Bevisligheder til Oplysning om Skibets rette Navn, Hjemsted, Alder, Størrelse, Bygningsmateriale samt Sælgerens Adkomst. Andragender om Laan til Indkøb af Fiskeredskaber skal indeholde en nøjagtig Beskrivelse af, hvilke Redskaber Ansøgeren agter at købe, og i hvilket Omfang. Andragender om Laan til Udvikling af Fiskerierne eller Fisketilvirkningen, skal ledsages af en nøjagtig Beskrivelse af det paagældende Foretagende, dets Øjemed samt endvidere Overslag over de dermed forbundne Omkostninger. Alle Andragender om Laan skal ledsages af Øvrigheds-Attester om, at Ansøgeren driver Fiskeri som Næringsvej, eller for saa vidt angaar Aktieselskaber, at over Halvdelen af Aktiekapitalen tilhører Fiskere, og endvidere af et Vidnesbyrd fra vedkommende Øvrighed eller Kommunalbestyrelse om, at Ansøgeren kan forventes at benytte Laanet i det angivne Øjemed.

§ 6.

De, som ønsker at faa Understøttelser af Fiskerifonden til et af de i Fundatsens § 5 angivne Øjemed, skal indgive Ansøgning derom inden Udløbet af Oktober Maaned aarlig, hvorefter uddeles ved Nytaars Tid af det følgende Aars Indtægter; i Ansøgninger om Understøttelse til en Udenlandsrejse skal det nærmere angives, hvad Ansøgeren særlig agter at gøre sig bekendt med, og hvilken Nytte han formener at det kan stifte her i Landet. Ansøgningen skal være ledsaget af en anbefaling fra i det mindste to agtede Redere eller Skippere, der bevidner, at Ansøgeren er en ordentlig og lovende Mand, og i Besiddelse af en saadan Dygtighed, at det kan forventes, at han vil drage god Nytte af Understøttelsen. Understøttelse til Udenlandsrejse maa ikke være under 100 Kr., og ikke overstige 600 Kr. til hver. De, der erholder en saadan Understøttelse, har at indgive til Ministeriet en Beretning om det Udbytte, de har haft af Rejsen, og hvad de særlig har gjort sig bekendt med, som kan stifte Nytte.

§ 7.

De, der ønsker at erholde Præmier af Fonden for udvist fremragende Dygtighed og for saadanne Nyheder vedrørende Fiskeri og Fisketilvirkning, der kan tjene andre som Eksempel, skal inden Oktober Maanedes Udgang indsende en Ansøgning til Ministeriet om at maatte komme i Betragtning. Ansøgningen skal være ledsaget af en Beretning fra 2 hæderlige og med Hensyn til Fiskerier erfarne og kyndige Mænd, med en af vedkommende Sysselmand eller Byfoged herom paategnet Attest. Beretningen skal indeholde nøjagtige og efter bedste Skønnende afgivne Oplysninger om de af Ansøgeren udførte Arbejder og nye Foranstaltninger, der betragtes som værdige til Prisbelønning, samt den Nytte, de har frembragt. Kun den Virksomhed kommer i Betragtning, der i mindst 5 Aar har staaet sin Prøve. Præmier med mindre Beløb end 50 Kr. gives ikke.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1906.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 14.

10.
septbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amaliuborg, 10. september 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 14.

10.
Septbr.

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 10. September 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 14. Allerhøjeste Kundgørelse af 10. September angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Nr. 15.

13.
septbr.**Konungleg auglýsing**

um

að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 10. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Charlottenlund, 13. september 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Nr. 15.

13.
Septbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 10de d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Charlottenlund, den 13de September 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 16.

18.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Fredensborg, 18. nóvember 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 16.

18.
Novbr.

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn

Givet paa Fredensborg, den 18. November 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 17.
21.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 18. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Fredensborg, 21. nóvember 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 17.
21.
Novbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 18de d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Fredensborg, den 21de November 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 18.

11. des.

Tilskipun

um

breyting á 9. grein í tilskipun 20. janúar 1899 um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt lögum 9. desember 1889 um varúðarreglur til að forðast ásiglingar viljum vjer hjer með fyrirskipa, að 9. grein í tilskipun 20. janúar 1899 um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum, skuli orðast svo sem hjer segir:

9. gr.

Ljós- og hljóð- Fiskiskip og fiskibátar skulu, er þau eru laus og ekki skyld sambendingar á kvæmt ákvæðum þessarar greinar að hafa eða sýna ljós þau, sem talin fiskiskipum. eru upp hjer á eptir, hafa eða sýna ljós þau, sem fyrirskipuð eru á skipum þeim, sem laus eru og jafnstór að smálestatali.

a. Opnir bátar — en þar til teljast bátar, sem ekki eru alþiljaðir og geta því ekki varizt að sjór komi í þá — skulu hafa hvítt ljós, er hægt sje að sjá hvaðan sem litið er, þegar þeir eru á næturþeli að hverskonar fiski sem er, með veiðarfærin útbyrðis, og þau liggja í sjó í hæsta lagi 150 fet í lárjetta stefnu út frá bátnum.

Opnir bátar, sem eru að fiski á nóttu með veiðarfærin útbyrðis og þau liggja í sjó yfir 150 fet í lárjetta stefnu út frá bátunum, skulu hafa hvítt ljós. er sýnilegt sje á alla vegu, og auk þess ber þeim, er báturinn nálgast önnur skip eða þau hann, að sýna annað ljós hvítt, er sje að minnsta kosti 3 fetum neðar en fyrra ljósið, og með eigi minna en 5 feta lárjettu millibili frá því í þá stefnu, sem veiðarfærið er bundið.

b. Þegar skip og bátar — að undanskildum opnum bátum, eins og þeir eru ákveðnir í staflíð a. — veiða með reknetum, skulu þau, svo lengi sem netin að öllu eða nokkru eru í sjó, hafa 2 hvít ljós, þar sem þau sjást greinilegast. Ljósum þessum skal þannig fyrir komið, að hin lóðrjetta fjarlægð milli þeirra sje í minnsta lagi 6 fet og mesta lagi 15 fet, og hin lárjetta fjarlægð milli þeirra, miðuð við kjöllínuna í minnsta lagi 5 og mesta lagi 10 fet. Neðra ljósið af þessum 2 skal vita þangað, sem netin eru, og báðum ljósunum skal vera þannig háttað, að þau geti sjest á alla vegu og sjeu sýnileg 3 mílufjórðunga álangdar að minnsta kosti.

Anordning

indeholdende

Nr. 18.

11.
Decbr.

en forandret Affattelse af Artikel 9 i Anordning af 20de Januar 1899
angaaende internationale Søvejs-Reglers Anvendelse af
islandske Skibe.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paasejling af 9de December 1889 ville Vi herved have anordnet følgende Affattelse af Artikel 9 i Anordning af 20de Januar 1899 angaaende internationale Søvejs-Reglers Anvendelse af islandske Skibe:

Artikel 9.

Fisker-Skibe og -Baade skulle, naar de ere let og naar det ikke i Lys- og Lyddenne Artikel er paabudt at føre eller vise de nedenfor nærmere angivne signaler for Lys, føre eller vise de Lys, der ere foreskrevne for Skibe, der ere let og Fiskerfartøjer som have samme Tonnage.

- a. Aabne Baade — hvorved skal forstås Baade, der ikke ved et Heldæk ere beskyttede mod Søvandets Indtrængen — skulle, naar de ved Nattetid ere beskæftigede med nogen Art Fiskeri med udliggende Redskab, der strækker sig i det højeste 150 Fod i horisontal Retning fra Baaden ud i Søen, føre ét hvidt Lys, som kan ses hele Horisonten rundt.

Aabne Baade, som fiske om Natten med udliggende Redskaber, der strække sig over 150 Fod i horisontal Retning fra Baaden ud i Søen, skulle føre et hvidt Lys, der kan ses hele Horisonten rundt, og tillige, naar Baaden nærmer sig andre Fartøjer eller saadanne nærme sig denne, vise et andet hvidt Lys i det mindste 3 Fod nedenfor det førstnævnte Lys og i en horisontal Afstand fra dette af mindst 5 Fod i den Retning, i hvilken det udliggende Redskab er fastgjort.

- b. Naar Skibe og Baade — dog herfra undtagne aabne Baade, saaledes som disse ere bestemte i Afsnit a. — fiske med Drivnet, skulle de, saalænge Nettene helt eller delvis ere i Vandet, føre 2 hvide Lys, hvor disse bedst kunne ses. Saadanne Lys skulle anbringes saaledes, at den lodrette Afstand mellem dem er mindst 6 Fod og højst 15 Fod, og saaledes, at den horisontale Afstand mellem dem, maalt paa en Linie i Kølens Retning, er mindst 5 og højst 10 Fod. Det nederste af disse 2 Lys skal være i Retning af Garnene, og de skulle begge være af en saadan Beskaffenhed, at de kunne ses hele Horisonten rundt og ere synlige i en Afstand af mindst 3 Kvartmile.

Nr. 18.
11. des.

Í Miðjarðarhafinu og höfum þeim, er liggja að Japan og Kóreu, eru fiskiseglskip, sem ekki ná 20 brúttósmálestum, ekki skyld að hafa neðra ljósið; en hafi þau það ekki, skulu þau, ef þau nálgast önnur skip eða önnur skip nálgast þau, sýna hvítt ljós í sömu afstöðu (þ. e. í þá stefnu, sem netið eða veiðarfærið er), er skal vera sýnilegt ekki minna en eina sjómílu álangdar.

- c. Þegar skip og bátar — þó að undanskildum opnum bátum, eins og þeir eru ákveðnir í staffið a. — eru að veiði með fiskilóðum, þegar þau hafa lóðir sínar útbyrðis og þær eru fastar við skipið eða verið er að draga þær inn, og þegar þau ekki liggja við akkeri eða kyr á þann hátt, sem greinir í staffið h, skulu þau hafa sömu ljós og skip, sem eru að fiski með reknetum. Þegar þau gefa fiskilóðirnar út eða veiða með reklóðum, skulu þau sýna ljós þau, sem fyrirskipuð eru á gufuskipi eða seglskipi, sem er laust, eptir því sem við á.

Í Miðjarðarhafinu og höfum þeim, sem liggja að Japan og Kóreu, eru seglskip, sem fást við fiskiveiðar og ekki ná 20 brúttósmálestum, ekki skyld að hafa neðra ljósið; en hafi þau það ekki, skulu þau, ef þau nálgast önnur skip, eða önnur skip nálgast þau, sýna hvítt ljós í sömu afstöðu (þ. e. í sömu stefnu og fiskilóðirnar eru), sem skal vera sýnilegt ekki minna en eina sjómílu álangdar.

- d. Skip, sem eru að botnvörpuveiðum, þ. e. draga veiðarfæri, hvernig sem þau eru löguð, eptir sjávarbotninum, skulu 1) ef þau eru gufuskip, vera skyld til að hafa á sama stað og ljós það, sem getur um í 2. gr. a., þrítítt ljósker, sem er þannig gjört og fyrir komið, að það geti sýnt hvítt ljós beint fram undan og til hliðar 2 strík á bæði borð og grænt og rautt ljós yfir boga af sjóndeildarhringnum frá 2 strikum frá beinni stefnu fram undan til 2 strika aptur fyrir þverskipsstefnu bæði á stjórnborða og bakborða, svo og í minnsta lagi 6 fetum og hæsta lagi 12 fetum fyrir neðan þrítíta ljóskerið að hafa hvítt ljós í ljóskeri, sem er þannig lagað, að það geti borið skæra, jafna og samfellda birtu allt í kring, 2) og ef þau eru seglskip, skulu þau skyld að hafa hvítt ljós í ljóskeri, sem er þannig lagað, að það beri skæra, jafna og samfellda birtu allt í kring, og skulu þau þar að auki, þegar þau nálgast önnur skip eða önnur skip nálgast þau, sýna — á þeim stað, sem bezt sjest — hvítan ljósblossa eða blys í tæka tíð til að afstýra árekstri.

Ljós þau öll, sem nefnd eru í staffið d. 1 og 2, skulu vera sýnileg 2 mílufjórðunga álangdar að minnsta kosti.

- e. Skip, er veiða með ostrusköfum eða öðrum botnsköfum, skulu hafa og sýna sömu ljós og botnvörpuskip.
- f. Fiskiskip og fiskibátar mega auk ljósa þeirra, sem þeim samkvæmt þessari grein er skylt að hafa og sýna, viðhafa, hvenær sem er, ljósblossa og ljós við vinnu sína.
- g. Öll fiskiskip og fiskibátar, sem ekki ná 150 fetum að lengd, skulu, er þau liggja við akkeri, sýna hvítt ljós, er sje sýnilegt að minnsta kosti 1 mílufjórðung álangdar, hvaðan sem litið er.

I Middelhavet og de Have, der begrænse Japans og Koreas Kyster, ere Sejl-Fiskerskibe med en Tonnage af under 20 Tons Brutto ikke pligtige at føre det nederste af disse to Lys; hvis de imidlertid ikke føre dette Lys, skulle de i samme Stilling (o: i Retning af Garnet eller Redskabet) vise et hvidt Lys, som skal være synligt i en Afstand af ikke under én Sømil, saafremt de nærme sig andre Skibe eller saadanne nærme sig dem.

- c. Naar Skibe og Baabe — derfra dog undtagne aabne Baade, saaledes som disse ere bestemte i Afsnit a. — fiske med Line, naar de have deres Liner ude og ere gjorte fast til eller bjerge disse Liner, og naar de ikke ere til Ankers eller ligge stille i den Betydning, som omtales i Afsnit h., skulle de føre de samme Lys som Fartøjer, der fiske med Drivnet. Naar de give Linerne ud eller fiske med drivende Liner, skulle de føre de Lys, der ere foreskrevne henholdsvis for en Damper eller et Sejlskib, der er let.

I Middelhavet og i de Have, der begrænse Japans og Koreas Kyster, ere Sejlskibe, der drive Fiskeri, og hvis Brutto-Tonnage er under 20 Tons, ikke pligtige at føre det nederste af disse 2 Lys; saafremt de imidlertid ikke føre dette, skulle de i samme Stilling, (o: i Retning af Linerne), vise et hvidt Lys, som skal være synligt i en Afstand af ikke under én Sømil, naar de nærme sig andre Skibe eller saadanne nærme sig dem.

- d. Skibe, der ere beskæftigede med Trawlfiskeri, hvorved forstaas Slæbning af et eller andet Redskab langs Bunden af Søen, skulle 1) saafremt det er Dampskibe, være pligtige til i samme Stilling, som det i Artikel 2 a omtalte Lys at føre en trefarvet Lanterne, der er saaledes konstrueret og anbragt, at den kan vise et hvidt Lys fra ret forind til to Streger paa hver Side og et grønt og et rødt Lys over en Bue af Horisonten fra 2 Streger fra forind til 2 Streger agten for tvers henholdsvis paa Styrbords- og Bagbordsside, samt mindst 6 og højst 12 Fod under den trefarvede Lanterne at føre et hvidt Lys i en Lanterne, der er saaledes konstrueret, at den kan vise et klart, ensartet og ubrudt Lys hele Horisonten rundt; 2) og saafremt det er Sejlskibe, være pligtige at føre et hvidt Lys i en Lanterne, der er saaledes konstrueret, at den kan vise et klart, ensartet og ubrudt Lys hele Horisonten rundt, hvorhos de, naar de nærme sig andre Skibe eller saadanne nærme sig dem, skulle vise — paa et Sted, hvor det bedst kan ses — et hvidt Blus eller en Fakkell i betimelig Tid til at forebygge Sammenstød.

Alle i Afsnit d. 1. og 2. omtalte Lys skulle være synlige i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

- e. Fartøjer, der fiske med Østers-Skrabere eller andet Skraberedskab, skulle føre og vise de samme Lys som Trawlere.
- f. Fiskerskibe og -Baade maa foruden de Lys, som de i Henhold til nærværende Artikel ere forpligtede til at føre og vise, til enhver Tid benytte Blus og Lys, ved hvilke de arbejde.
- g. Ethvert Fiskerskib og enhver Fiskerbaad, der er under 150 Fod i Længden, skal, naar Fartøjet ligger til Ankers, vise et hvidt Lys, som er synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

Ethvert Fiskerskib, som har en Længde af 150 Fod eller derover, skal, naar det ligger til Ankers, vise et hvidt Lys, der er synligt

Nr. 18.
11. des.

Öll fiskiskip, sem eru 150 fet að lengd eða þaðan af meira, skulu, er þau liggja við akkeri, sýna hvítt ljós, sem sje sýnilegt að að minnsta kosti 1 mílufjórðung álengdar, hvaðan sem litið er, og auk þess eitt ljós, eins og ákveðið er í 11. grein um skip af sömu lengd.

Ef slíkt skip, hvort sem það er yfir eða undir 150 fetum að lengd, festist í neti eða öðru veiðarfæri, skal það, ef önnur skip nálgast það, sýna hvítt ljós að auki eigi minna en 3 fet fyrir neðan akkerisljósið og eigi meira en í 5 feta lárjettri fjarlægð frá því í þá stefnu, er netið eða veiðarfærið er.

- h. Ef skip eða bátur, sem er að fiski, liggur kyrt sökum þess að veiðarfærið festist á kletti eða annari fyrirstöðu, skal skipið, ef á degi er, draga niður dagbending þá, sem fyrirskipuð er í staðið k.; á nóttu skal það sýna það eða þau ljós, sem fyrirskipuð eru á skipum, er liggja við akkeri; og í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum, skal það beita bendingum þeim, sem fyrirskipaðar eru á skipi, sem liggur við akkeri (sjá staðið d. og síðasta hluta 15. greinar).
- i. Í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum, skulu skip, sem eru að veiði með reknetum og veiðarfærin eru föst við, og skip, sem eru að botnvörpuveiði, skafa eða að veiði með hvers konar botnslæðum, eða skip, sem eru að veiði með fiskilóðum og hafa lóðir sínar úthyrdis — ef þau eru 20 brúttósmálestir að stærð, eða þaðan af meira — láta kveða við hljóð með ekki lengra en 1 mínútu millibili, gufuskip með gufupípunni eða sírenunni, seglskip með þokuhorninu. Hverju hljóði skal vera samfara klukkuhringing. Fiskiskip og fiskibátar, er ekki ná 20 brúttósmálestum, skulu ekki skyld að gjöra nýnefndar bendingar; en ef þau ekki gjöra þær, skulu þau láta kveða við aðra greinilega hljóðbending með ekki lengra en 1 mínútu millibili.
- k. Öll skip og bátar, sem eru að veiði með netum, fiskilóðum eða botnvörpum og eru laus, skulu á daginn gagnvart skipum er nálgast þau, gefa starf sitt til kynna með því að sýna körfu eða gjöra aðra greinilega bending, þaðan sem hægast er að sjá hana. Þegar skip eða bátar liggja við akkeri með veiðarfæri sín úthyrdis, og önnur skip koma í námunda við þau, ber þeim að sýna sömu bendingar til þeirrar hliðar, sem leið er frjáls.

Skip þau, sem samkvæmt þessarri grein eru skyld að hafa eða sýna ljós þau, sem nánar eru til tekin í undanfarandi reglum, eru ekki skyld að hafa ljós þau, sem fyrirskipuð eru í 4. grein a., og síðasta hluta 11. greinar.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. marz 1907.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 11. desember 1906.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil, og det skal vise endnu ét Lys, saaledes som det i Artikel 11 er bestemt for Skibe af saadan Længde.

Saafrømt noget saadant Skib, hvad enten det er over eller under 150 Fod i Længden, skulde faa Hold i et Garn eller andet Fiskeredskab, skal det, naar andre Skibe nærme sig det, vise endnu et hvidt Lys mindst 3 Fod nedenfor Ankerlyset og i en horisontal Afstand fra dette af i det mindste 5 Fod i Garnets eller Redskabets Retning.

- h. Naar et Skib eller en Baad under Fiskeri kommer til at ligge stille som Følge af, at dets Redskab faar Hold i en Klippe eller en anden Forhindring, skal Fartøjet om Dagen nedhale det i Afsnit k. paa budte Dagsignal; om Natten skal det vise det eller de Lys, der ere foreskrevne for et Skib, der ligger til Ankers; og under Taage, Tykning, Snefald eller stærke Regnbyger skal det give det Signal, der er foreskrevet for et Skib, der ligger til Ankers (se Afsnit d. og sidste Afdeling af Artikel 15).
- i. Under Taage, Tykning, Snefald eller svære Regnbyger skulle Skibe, der fiske med Drivnet og som ere gjorde fast til deres Redskab, og Skibe, der trawle, skrabe eller fiske med nogen Slags Slæberedskab, eller Skibe, som fiske med Line og som have deres Liner ude — saafremt de ere af 20 Tons Bruttotonnage eller derover — give en Tone med Mellemrum paa ikke mere end 1 Minut, hvis det er Dampskibe med Damppipen eller Sirenen, og hvis det er Sejlskibe med Taagehornet. Hver enkelt Tone skal ledsages af Ringen med Klokken. Fiskerskibe og -Baade af under 20 Tons Bruttotonnage skulle ikke være pligtige at give de nysnævnte Signaler; men saafremt de ikke give disse, skulle de give et andet tydeligt Lyd-Signal med Mellemrum af ikke mere end 1 Minut.
- k. Alle Skibe og Baade, som fiske med Garn eller Liner eller Trawl, og som ere let, skulle om Dagen overfor et Skib, der nærmer sig, tilkendegive deres Beskæftigelse ved at vise en Kurv eller et andet tydeligt Signal, hvor det bedst kan ses. Naar Skibe eller Baade ligge til Ankers med deres Redskaber ude, og andre Skibe nærme sig, skulle de vise det samme Signal til den Side, hvor Passagen er fri.

De Skibe, som efter nærværende Artikel ere forpligtede til at føre eller vise de i foranstaaende Regler nærmere angivne Lys, ere ikke forpligtede til at føre de Lys, der ere foreskrevne i Artikel 4 a. og Artikel 11, sidste Afsnit.

Nærværende Anordning træder i Kraft den 1ste Marts 1907.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 11. December 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 18.

11.
Decbr.

